

O B Č Ā S N Í K

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

První číslo
leden 2007

Vážení přátelé, dostáváme se již do čtvrtého roku vydávání našeho Občasníku. Toto by nebylo možné bez Vás, Vašich příspěvků a dotazů, za které Vám velmi děkujeme. Věříme, že i nadále bude tato spolupráce fungovat alespoň tak, jak fungovala dodnes. Posílejte nám i Vaše názory, zkušenosti aj., a nejen prosby o výklad snů, které, jak sami chápete, nemůžeme ani při nejlepší vůli z kapacitních důvodů otisknout všechny.

Do nového roku Vám i Vaším blízkým přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a božího požehnání a věříme, že se nám podaří tento rok naplánovat nějakou akci, při které se s Vámi budeme moci setkat osobně. Na toto téma nám totiž chodí hodně dotazů, takže snad to letos opravdu vyjde.

Píší nám naši čtenáři

• **Kvalitní české výrobky:** Vážené Agape, na základě článku pana Staňka o „Big rukatru“ v časopisu Phoenix jsem se asi po roce odhladla napsat svůj malý postřeh. Patřím k lidem, kteří při nákupech rádi podpoří českou pracovní sílu. Takže když volím mezi spotřebním zbožím stejného typu, jako je prádlo, potraviny..., volím tuzemské, i když dražší. Co se mi však stalo minulý rok – sledovala jsem na internetu nabídku bavlněných plenek. V obchodě www.pleny.cz jsem našla „klasické české plenky“, s certifikátem kvality „Česká kvalita“, čímž si hned získaly moji důvěru a řekla jsem si, že si je pak někdy objednáám. Ale něco mne nutilo na ten server podívat se znova a důkladněji. Jaké bylo moje překvapení, když jsem „rozklikla“ v koutě se krčící přiložený atest státní zkušebny. Jako původ plenek byla uváděna Čína, značka plen Sichuan-tex. Proto jsem se obrátila na majitele onoho internetového obchodu, že mám silný dojem, že používá klamavou reklamu (kdyby značku plen uvedl na viditelném místě v internetovém obchodě, asi by se do nákupu maminky zas tak nehrnuly). Odvětil mi, že se do toho nemám plést, že má certifikát, tak o co mi jde.

Opravdu, toto označení může mít i dovozové zboží, jak mi sdělili v organizaci, která tyto značky uděluje. Že je možné jejich systém zneužít jako ve výše uvedeném případě, jim bylo zjevně jedno. Tak tady dochází k tomu, že spousta maminek si nevědomě přes internet koupí levné „české“ klasické plenky. Když doma zákaznice zjistí, že české nejsou, zpátky už se jí to posílat nevyplatí...(V současné době tento podnikatel pro jistotu atest upravil do takové velikosti, aby již nikdo zemi původu nemohl rozluštit.) Tento dovozce (Fabric Import) pomalu vytlačuje tradičního českého výrobce plen, Hyblera, protože tento má plenky z pochopitelných důvodů dražší. Tak jsem požádala alespoň v našem místním obchodě, aby brali plenky i od Hyblera. Mile mne překvapilo, že při poslední návštěvě mi nabídli rovnou jenom Hyblera. Ještě jsem kontaktovala majitelku serveru o plenkách, aby to na viditelném místě uvedla (že „kvalitní české pleny“ jsou čínského původu), a dala tak matkám možnost volby. Tak vzhůru do nákupů a pozor – česká kvalita nemusí být česká!

• Také bych Vám chtěla napsat své **postřehy z našeho nového bydliště, týkající se pěstitelství trávníků**. Dokud jsme bydleli v paneláku ve městě, správný trávník jsme si představovali jako nádherný voňavý zelený koberec, hlavně bez psích hovínek a nedopalků, kterých je ve městě pozeňnaně, plný lučních květin. Těšili jsme se na ves, že si založíme svoji lučinu plnou nejrůznějších bylin a travin, pestrou a plnou včeliček, sekanou jen několikrát do roka, a to ručně, kosou. Našli jsme si firmu Planta naturalis, kde prodávají již připravené mnohadrhové osivo, v různých variantách a obměnách a čekáme, až bude možné zasít.

Jak tak čekáme, až bude přirozená příležitost k výsevu, krátíme si chvíle pozorováním sousedů, anebo spíš sousedé nás nutí pozorovat je, v tomto případě hlavně poslouchat. Sekačky burácí ze všech stran. Ale to není všechno. Jeden náš soused, milý pán, přijede z práce, hupsne do kraťasů a šup do práce (jako mravenček). To máte – třikrát týdně sekat, každé místo několikrát ze všech stran, zavlažovat (pitnou vodou), autem z obchodu navážet pytle mulče a substrátu a rozsypávat je, rozsypávat osivo nebo hnojivo, postřikovat „plevelý“ (taková sedmikráska či pampeliška, fuj, honem pryč, ještě by přilétla včela, která dává alergizující žihadla!), nůžkami odstříhovat trávu pod plotem, aby byla i tam dokonalá atd...Potom posekanou trávu nacpat do pytlů a odvézt pryč, eventuálně ji vysypat na neobydleném sousedově pozemku. No je to komedie, ale smutná! Tento pán se chová dokonale nepřírodně, proti přírodě, že? A celé dny nás otravuje hlukem sekačky, neděle, státní svátky.

Ostatní okolo nás zpozorovali, jak tento pán má vše dokonale zvládnuto a promyšleno, od něho se zde všichni učí, a i nám byl sousedy číslo dvě doporučen jako „Náš vzor“. Pěstitelé trávníků jsou schopni uskutečnit svůj trávníkový sen i uprostřed parného léta. Soused číslo tři zakládal trávník v červenci – několikrát denně kropil (pitnou vodou), resp. poslal manželku, aby šla kropit. Miluji ticho, zpěv ptactva, šumění louky, šustění listů stromů ve větru, zvuk větříku, deště...ale prosím – kdy to mám slyšet?! Pokud neseká trávu tento soused, seká zaručeně druhý či třetí (nebo někdo další řeže dříví na cirkulárce, či na protějším svahu jezdí horda mladíků ze širokého okolí, kteří by jinak „museli do hospody“, motokros. (Motokros zde zavedl pro místní hochy bývalý polomyslicí starosta, a když se rozkríklo, že je to zdarma, začaly sem jezdit dodávky s motorkami kdoví odkud. Sousedé čekají, až to naše rodina zařídí, ale to se mýlí. To raději budeme poslouchat motoroky, než jim udělat tu radost, že bez jejich přičinění motoroky přestanou.)

Ale zpět k trávníku. Našemu. Co asi budou sousedé dělat, až si zasejeme naši směs, Českou květnici, neboli „plevelnici“, a pozor, do budoucna plánujeme včelí úl!!! Petra

• Vážený pane Staňku, dostala se mi do rukou Vaše kniha o falzifikaci českých dějin. Všimla jsem si, že jste tuto knihu uvedl sám, z konce knihy jsem však vnímala hořkost a smutek, mám ho asi také v sobě, jinak bych si toho nevšimla. Poslední dobou se mi dostaly do rukou knihy od Luule Viilma – Duševní světlo, Zůstat nebo jít, Beze zla v sobě, Hřejivá naděje. Moc mi čtení těchto knih pomohlo uvědomit si, jak je důležité mít sám sebe rád, odpouštět si a uvědomit si, že ve všem zlém je něco dobré a ve všem dobrém něco zlé.

Kdybyste neprošel tím, čím byl naplněn Váš život, nebyl byste tím, čím jste. Vaše knihy mi hodně pomohly na mé cestě, určitě pomohly i ostatním lidem, a proto je tak důležité pro Vás pokračovat vzhůru k Láске a Naději. Prosim, udělejte si čas a nahlédněte do uvedených knih, autorka Vám svým náhledem určitě pomůže alespoň k nabrání dalších sil. Hana Š.

• Dobrý den do Agape, chceme Vám poděkovat za analýzu „**Netušených vazeb s Vaším zvířátkem**“ pro našeho syna. 6x posílená aura mne překvapila (s hlodavcem Míšou – „osmák degu“). A také velké zesílení a rozšíření spirál čaker. Před nedávnem jsme uvažovali dát zvířátko pryč, syn (11 let) měl průduškové problémy z alergenů kočky. Tak jsem myslela, že ti hlodavci mu navíc také „ubližují“. Ale nebude tomu tak. Rozhodně si ji necháme, když člověk vidí v analýze, co jen tuší. Je to zážitek.

Když jsem synovi kresbu vysvětlovala, musela jsem se smát, neboť listy analýzy rozložil na pletivo, aby si je Míša také „přečetla“ a chtěl po mně, abych Míše vše vysvětlila jako jemu.

• Také bych chtěla popsat se synem další zážitek. Ne proto, abych se chlubila, ale spíš že to, co učíte jiné lidi, se projevuje v jejich životě jako **malé zázraky**. Syn je typický rozmazlený jedináček. Jako jeho maminka mu jsem pořád jako ocásek za prdelkou, a tak není divu, že ho musím často napomínat a upozorňovat na slova „maminko, prosím“ namísto „mamí, mamí“.

Jednou jsem seděla s ním u svého stolu a on mi přinesl vyluštěné dětské křížovky s tím, že by chtěl poslat jejich řešení do redakce. Sám nevěděl, jak to napsat. Asi proto, že to byl jednoduchý úkon a že jsem byla unavená, rozzlobila jsem se a vyhnala ho od sebe s tím, aby si to udělal sám. Pak jsem si vzala do rukou Vaši knihu „Duchovní příčiny nemocí“ a s pomocí Ježíšovy kresby se chtěla zbavit únavy. V tom mě napadlo, jak je vše postavené na hlavu. „Cokoliv jste učinili jednomu z mých nejmenších, mně jste učinili,“ říká Ježíš. Napřed Ježíše v synovi vyženu a pak po NĚM chci léčit. Nicméně vzala jsem si obrázek, dala na něj ruku a modlila se s tím, že jsem udělala chybu, že prosím o odpuštění a pomoc a že to chci napravit. Tak jsem seděla nad obrázkem asi pět minut, když v tom syn vstal, přišel ke mně s těmi papíry a řekl: „Maminko, prosím tě pomoz mi to udělat.“ Pomohla jsem mu a bylo to OK. Myslím, že to rozhodně nebyla náhoda a že tu zafungovaly boží zákonitosti. Zuzana H.

• **Úryvek z dopisu, který rozhodně stojí k zamyšlení:** V březnu 2006 jsem podstoupila operaci dutin. Nyní jsem byla znovu na operaci, nádor byl tentokrát v očníci. To, co bylo minule operováno, však zůstalo čisté.

...Vše je nyní v rukou božích, kam se s pokorou odevzdávám – děj se vůle Tvá. Prosim o pochopení této nemoci a milost boží. Děkuji vám za pomoc a podporu, kterou jste mi poskytli. Přeji vám hodně štěstí a božího požehnání ve všem počínání... Olga D.

• Přeji překrásný den celému Agape. Chci poděkovat za analýzy, které jste mi vyhotovili. Je nádherné vědět, že kráčím správnou cestou. Děkuji a opět děkuji celému Agape, neboť jejich práce jest nedocenitelná. Všechno se zachvívá v lásce v nejnádhernější síle živého božího milosrdenství.

Moudrost je krásná, ale v záři milosrdenství nemůže obstát. Moudrost je spojení chytrosti a lásky. Milosrdenství je však spojení lásky a zase lásky. Jest jenom jeden zákon a tím zákonem je Láska.

Tolik bych toho chtěl napsat a říci, ale nejsem toho hoden a nikdy nebudu. Tisíce knih a znalost všech řečí světa by nikdy nevypověděly co srdce cítí, když miluje Boha nadevše. Jak tento svět trpí nedostatkem lásky, a přesto jeden jediný čin člověka provedený z čisté lásky zachrání celý svět. Takové je boží milosrdenství. Kdo k němu se obrátí, nalezne záchranu. Já tomu věřím. Po všechny časy až navěky...

Reakce na minulý Občasník

• Milé Agape, předem bych vám ráda poděkovala za poslední Občasník a úžasný dárek – knížku přednášek **O duchovní léčbě od pana Kočího**. Je to nesmírně obohacující kniha a již „pouhé“ její přečtení na mě mělo velký vliv a já pocítila změny, které se během čtyř dňů. Je to naprosto unikátní knížka, která mne přivedla k dalšímu pochopení příčin našich nemocí a hlavně ke způsobu jejich léčení! Uvědomila jsem si opět nesmírnou Lásku Stvořitelovu k nám „smrtelníkům“ a to, že pevná víra dokáže překonat vše. Díky, že se opět cítím o mnoho duševně a duchovně bohatší, a také ze srdce děkuji, že jste si našli v koloběhu svých povinností čas a práci tuto brožurku vytisknout.

• Vážený pane Staňku, znáte povídku kosmické války, kde dva druhy bytostí bojují proti sobě, teplá a studená dimenze, dobro kontra zlo atd? Po vyhrání bitvy jedním druhem dostanou obě skupiny možnost ke smíření. Inkarnace na Zemi jako lidé druh Adam Cadmon. Poražená skupina (muži) mají strach, a proto si na duchovní hierarchii vymohou podmínku. Možnost užívat sílu proti ženám (znásilnění). Sexuální přitažlivost má za úkol dát dohromady ty největší protivníky za účelem vyřešení duality. Zlo tady na Zemi končí a odtud začíná návrat do duchovních světů. I všechny „Megery“ se mohou stát hodné – Inteligence pomůže.

Anastázia si k sobě přitáhla velkého lumpa svého druhu, aby ho změnila. Co se týká rodinných statků, co jiného jsou české chatové oblasti? A emoce pojící rodinu dají možnost vyřešit tisícileté spory. A skupina statkářů, vlastně vesnice, je perfektní společenství.

Nevím, odkud pochází vaše vedení. Znáám Váš časopis teprve krátce. Já sama užívám logiku, sbírám fakta, kde se dá, nebo kde se vyskytnou. Mozek oproštěný od traumat je dobrý computer, každopádně nepotřebuje baterky. Mám tu výhodu, že od r. 1966 bydlím v Holandsku a četla jsem knihy v holandštině, němčině a angličtině o věcech záhadných, duchovních aj. v době, kdy v Česku byla ještě doba kamenná (na tato témata).

Vadí mi také Váš postoj ke genové manipulaci. Podle mého (i jiných větších autorit) nejdříve zničíme prostředí rostlin a potom se je snažíme geneticky upravit, aby vydržely trápení, které jim připravíme. O dévách rostlin, biologickém farmářství Vám etika věci nějak uniká. Mám dojem, že ti, co první geneticky upravovali, jsou bytosti, jejichž existenci a víru v ně zesměšňujete. Mezi nebem a zemí je hromada věcí, ke kterým se bez kontaktu s čistým duchovním nemůžete dostat. Polohmotné dimenze, pátou začínaje, dávají možnost legrace.

Jehova kdesi pravil (channeling), že se bude snažit na zemi dovést logiku do perfekce (což my už asi nestihneme), ale s jiným lidstvem, pocházejícím z jedné negativní planety s. Sirius, která se nedávno sebezničila. Země tomuto osudu unikla také díky „mechanické“ pomoci pozitivních vesmírných lidí, kterých existují houfy různých barev, velikostí, dimenzí atd. Je škoda, že p. Benda a spolek „vesmírných lidí“ to zvorali (ego...) a ztratili podporu z kosmu. Což hned každý čert využil k zesměšnění mimozemšťanů.

Takhle můžu psát do nekonečna a už mě to nebaví. Takže vážený pane Staňku, sestupte z Vašich carských výšin...

Odpověď p. Staňka: Povídku „Kosmické války“ neznám a vymáhání si podmínek na duchovní hierarchii je mi cizí. Možnost užívat sílu vůči ženám (znásilnění) jako možnost „vyřešení“ duality je mi cizí. Že by zlo tady na Zemi končilo a všechny megery se stávaly hodné, nepozorují. Anastázia si k sobě přitáhla velkého lumpa, aby ho změnila. Divné. Já znám přitažlivost stejnorodého!

O své vedení se nestarám, říkám jen své názory. Obdivuji Vaši sečtělou a jasnovidnou, když jste byla v Holandsku a víte, že zde byla doba kamenná. Mám zájem si zkontrolovat pohled na svět, proto si jej kontroluji stále rozhlížením kolem sebe a pozorováním dějů, nikoliv čtením knížek, psaných pro senzacechtivé na „na kasu“.

Vadí Vám můj postoj ke genové manipulaci, zatím co podle Vašeho a světových kapacit se je snažíme geneticky upravit, aby vydržely trápení, které jim připravujeme. Škoda, že mimosvětové kapacity si nevšimli trápení, které plevelům připravují zemědělci, když je okopávají. A což teprve trápení, které Vy osobně připravujete zeleninám, které jíte! A ta hrůza pro červa v třešni, když ho sníte!!! Víte, jak ho kyseliny Vašeho žaludku leptají? To už je na svolání ufounské rady k potrestání!

Je zřejmé, že mi Vaše etika věci uniká. Jen ve mně kutá otázka, či že to etika je? Píšete: Jehova channelingem pravil, že se bude snažit dovést logiku na Zemi do perfekce. Zajímalo by mne, jak channelingář věděl, že na druhé straně kanálu (channelu) je opravdu Jehova? Jestli za několik let neřeknete, že to zvoral jako p. Benda a zesměšnil tak channelingáře. Bez vedení Vám řeknu, (to mě zrovna napadlo), že Bůh do kanálu (channelu) nemluví, nemá totiž ústa a řeč je fantasticky nedokonalá k vyjádření reality. Bůh a vyšší bytosti mluví vyzařováním a slova vznikají až v člověku a jsou tedy vždy výrazem stupně jeho vyspělosti!

Píšete, že mám sestoupit z carských výšin (před tím vystoupit z doby kamenné). Uznejte sama, kdo to kdy chtěl? Já si tady strouhám pazourky a „mluvím“ se včelami a mám to zaměnit za řeč s kontakty s ufounskou veleradou kosmu? Mám pochybnost, že jsou moudřejší. Zatím jsem se nikdy od nich nedověděl, jak mám do toho pazourku klepnout.

• Pane Staňku, **zklamal jste mě v posledním Občasníku svou recenzí knihy „Poselství ze srdce světa“**. Jednak jsem nenapsala „světské vedení západní civilizace“, ale duchovní vedení, a mám na mysli pozemské duchovní vedení, tj. církve a v konečném důsledku katolickou církev jako „jedinou z boží vůle“, a to, že selhala pro nedostatek pokory a touhy po moci a zavedla nás téměř do záhuby! Ale mohlo by to vyznět jako alibismus, proto dodávám, že dnes se každý rozhoduje sám za sebe se všemi právy a povinnostmi a nepotřebuje církevní vedení.

Jak to, že Kogiové neřikají, jak z toho? Vědí, že se jich bezprostředně dotýká divoké neekologické pastevectví a kácení deštných pralesů, a varují před ním. Pak se obracejí ve svém poselství k celému světu, proto je obecné – přestat drancovat Zemi a ubližovat jí a obnovit úctu k ní! Na Radiožurnálu vysílali např. koncem září týdenní seriál o oteplování Země, včetně katastrofických prognóz. Zcela šokující je sdělení vědců, že za poslední rok ubyly ledovce vlivem stále se zvyšujícího znečištění ovzduší jako dříve za 10-12 let! K tomu patří i vymanění se z celého nesmyslného kolotoče s balenou pitnou vodou (včetně všudypřítomných a nezníčitelných plastových obalů) a se stejnými druhy potravin převáženými z jednoho konce planety na druhý a naopak pro zisk jednotlivců. U dokola omílaného třídění odpadů povědět, že nejpodstatnější je jeho minimální tvorba. Další je i umění povznést se nad všechnu reklamu a módnost a smysluplně pořizovat spotřební předměty atd. atd. S tím souvisejí i životní filozofie a nadhledy, modlitby v zájmu státu i Země i výchova následujících generací...

Brojíte proti myšlence Anastázie s jejími zahrádkáři a rodovými statky, ale máte lepší řešení? Pan Nepil sice ve „Střevčicích z lýčí“ říká, že každý Čech má za předka venkovana, ale mám pocit, že tato důležitá vazba k půdě je zmrzačená, že je nahrazována lichou turistikou, že už neplatí. Žádnými procitěnými řečmi, žádnými počítačovými hrami aj. se nedá zažít, jak bolí ruce plné puchýřů od násady hrábí či vidlí při sušení sena či rozhazování hnoje, jak bolí záda při sběru brambor, nedá se zažít obava o úrodu, na které jste závislí. Ale ani se nedají pocítit radost z úrody a sklizně a všechny ty nádhery vůně čerstvé pokosené trávy, sušícího se sena, zoraného pole, hnoje, vůně koně či krávy nebo drsnost kravského jazyka či sametově něžný dotyk nozder koně... Jakým způsobem chcete vybudovat úctu ke zvířatům, k rostlinám, k půdě a celé přírodě? Když navrch má maximální výnos či užitekost s přešlechtěnými zvířaty, které se neobejdou bez antibiotik a hormonální stimulace, a rostlinami při použití umělých hnojiv a přípravků chemické ochrany rostlin s minimální potřebou lidské ruční práce při současné nezaměstnanosti některých lidí. Proč tomu tak je? Proč je např. hajný nucen svými nadřizenými v nově založených porostech používat chemické postřiky, když (ekologické) vyžínání trávy bylo sezónní prací pro vesničany? Proč je nedocenená ruční práce a přečeňovaná práce mentální, aby se pak lidé se sedavým zaměstnáním pohybovali pro pohyb a mnohdy zas navíc zatěžovali přírodu? Kogiové to řešení znají!

Odpověď p. Staňka: Je mi líto, že jsem vás zklamal, ale já se maximálně vyhýbám kritice církví a už vůbec si nemyslím, že nás katolická církev zavedla „téměř do záhuby“.

Kde jste přišla k tomu, že bych propagoval přešlechtené plodiny a ne selské postupy v přírodě? Asi se Stvořitel „popletl“, když vás nechal narodit zde, místo v Kolumbii mezi Kogii, kde byste určitě byla šťastná. O tom, že se má přestat s kácením deštných pralesů se ví obecně již mnoho let a naopak jsem rád, že se to dostává k lidem různou formou, tedy i touto knihou, a ne jen jako alarmující výkřik ochránců přírody.

Proti myšlenkám Anastázie „nebrojím“, každému jejich uvádění přeji. Američtí Amišové je již uskutečňují 300 let a já jim fandím. Pouze říkám svůj názor, že jsou neproveditelné, duchovně vadné a rozložily by civilizaci. Zahrádkáři a chalupáři, (jsem jeden z nich), jsou nadějí našeho národa, viz všechny knihy a články ode mne. Je to realistické provedení Anastázie na rozdíl od obvyklého ruského fantazírování.

• **Ad recenze na knihu „Energie“ od K. Sylvara:** Pane Staňku, Karel Sylvar je jasnovidný, má dobrou intuici a naslouchá svým duchovním pomocníkům. Předkládá praktické rady obyčejným lidem i náměty k zamyšlení a vyhrazuje si právo na omyl. Vytýkáte mu mezery ve vzdělání, abyste mu je v závěru Vaší kritiky prominul (či neprominul, kdo se v tom má vyznat?) Život mě naučil, že je dobré mu důvěřovat a jeho rady používat. Zkuste pozorovat negaci lidí nosících křížek na krku, jak jejich tvrdost postupně přepadá do depresí. Svata Faustyna, apoštolka Božího milosrdenství, měla vize, kterým sama nerozuměla. Jednou z nich bylo, že přijde doba, kdy kněží ve světském oděvu budou sloužit mši svatou po bytech. Tuším, že tato vize se naplňuje v léčebném povídání K. Sylvara. A ještě: chcete tvrdit, že když jasnovidně spatříte něco dosud v literatuře nepublikovaného, že to odmítnete jako nesmysl?

Odpověď p. Staňka: Z Vašeho dopisu je vidět, že K. Sylvar je pro Vás téměř modlou, a ten, kdo jej nevychválí tak, jak to sama cítíte, je tím pádem špatný. Ale já Karla Sylvara skutečně neodmítám (a ani tak moje recenze v žádném případě nevyzněla), jen jej vidím jako tzv. „vnímavého samorosta“. Nevidím však tvrdost lidí, nosících křížek na krku, ani jejich propadání do deprese. Dovoluji si také myslet, že léčebné působení K. Sylvara nenaplňuje sloužení mši po bytech, a už vůbec si nemyslím, že co není v literatuře publikované, je nesmysl od počátku. To jsem nikdy nikde neřekl ani nenapsal.

Výklady snů

Po otištění některých snů a jejich výkladů v minulých číslech Občasníku se ozvaly názory, aby výklad snů nebyl uveřejňován, že je to soukromá věc a že zbytečně zaplňuje strany Občasníku. Je to do jisté míry pravda, ale já je vykládám úmyslně tak, aby se jejich soustavným čtením čtenáři sami naučili snům rozumět a vykládat si je. Neboli **jedná se o skrytou školu výkladu**, která umožní těm, kteří mají vysokou míru schopnosti abstrakce, pochopit analogičnost snů a reálných událostí. Přirozeně otiskujeme vždy jen několik snů a jejich výklady, přestože nám chodí desítky dotazů na toto téma. Výklady jsou většinou ty, které by mohly být pro ostatní podnětné, a podle kterých by se čtenář mohl sám pomalu naučit svým vlastním snům rozumět. Často jsou sny „poselstvím z jiného světa“, kterým je dobré rozumět. J. Staněk

• **Sen č. 1:** Byla jsem na návštěvě na své bývalé střední škole, když jsem se dozvěděla, že s největší pravděpodobností se blíží apokalypsa. Od východu i od západu se sem blížila vichřice. Vyběhla jsem ven a viděla jsem, že se opravdu zvedá vítr a náhle se rychle stmívá. Vběhla jsem zpět a chtěla se ukrýt ve sklepě. Tam už byli i jiní lidé. Byl tam také výťah, o kterém kolovalo, že kdo se ukryje v něm, s největší pravděpodobností přežije. Samozřejmě tam všichni chtěli, ale do dveří se postavila jakási ženská a dovnitř pouštěla jen své kamarádky. My ostatní jsme zůstali venku. Země se otřásala a duněla a já jsem upadla do bezvědomí. Když jsem se probudila, byli všichni pryč, včetně výťahu. Vylezla jsem ven a náhle jsem se ocitla doma, kde byli oba moji rodiče. Táta něco opravoval a máma zalávala kytky, jako by se nic nedělo. Když mě máma spatřila, jen řekla, ať se kouknu z okna. Podívala jsem se a žádný z okolních domů se nenacházel na svém místě, všude byly jen holé pláne.

Výklad: Intuicí vycítujete blížící se „vichřici“ změn, tak jak mnoho lidí. Chtěla jste se ukrýt podle rozumem naučeného ve sklepě, kde byli jiní lidé. (Již připravení.) Úkryt ve výťahu je hec, (asi sekty, které si myslí, že se zachrání z protekce). Vy jste zůstala venku a ztratila vědomí. Když jste se probudila, byli všichni pryč a z okna vám otec ukázal, jak je všechno změněné, jen váš dům zůstal. Vaše vedení vám dává najevo, že máte zůstat v jakékoliv panice svá, spolehnout na spravedlnost a na dobrou vůli. Jste předurčena k přežití a nemusíte se obávat. Připomínám volně z Evangelia: Když vám řeknou, tam či onde je záchrana, nechodte! Od východu na západ bude Spravedlnost! Nechodit ani do sekt či zaručeně „záchranných skupin“. Konat podle vnitřně cítěné spravedlnosti a strach a paniku přenechat těm, kteří věří v nic. Sen je osobní povzbuzení.

• **Sen č. 2:** ...Po asi měsíci se mi zdál znovu stejný sen a já si myslím, že něco nevidím, ale vůbec nevím co. Jedná se o to, že si mám sama odřezat poslední článek palce končetin. Poprvé to bylo na rukách, teď na nohách. Ten pravý vidím uřezaný v krvi, neboli to fyzicky, jenom jsem šíleně vydešená a teď mám řezat druhý – levý. Začnu, teče krev ale neuřežu ho. U ruky jsem to přímo odmítla a věděla jsem, že si to odpykám, u nohy jsem přestala a nebyla jsem schopna pokračovat. Pak se probudím a vůbec nevím, co s tím.

Výklad: Palec u rukou i nohou je dráha hlavy. Přes sen vás vaše vedení nabádá odstranit z vedení vašeho života „hlavu“, tj. vždy ego-centrický rozum a nahradit jej srdcem, tj. citem. Vycit'ování vám řekne, co je správné a provede vás prostřednictvím vyšší funkce vycit'ování, intuicí, životem. Odstranění vůdčí role rozumu ovšem bude trochu bolet, bude to nepohodlné. Také se vám nechce, momentálně nemáte dost vnitřní duchovní síly k oběti.

Sen č. 3: Byla jsem na nějakém rozlehlém poli, se mnou ještě nějakí lidé. V tom se z dálky přiblížilo pět tornád, které dosedaly přímo na zem a do lidí. Vypukla panika, všichni zděšeně prchali. Já jsem tam zůstala, protože jsem si říkala, že mám takovou víru, že se mi nemůže nic stát. Vůbec jsem se nebála a čekala, až odletí. Jenže k mému překvapení se jedno obrátilo ke mně a víra, nevíra, mne pohltilo. Jenom jsem si pomyslela, že je něco asi špatně, ale to už jsem byla přímo ve víru, uprostřed, a zjistila jsem, že je tam úplně bílo, ticho a klid. Byla jsem překvapená, že zrovna já mohu mít takový zážitek. Trvalo to pár chvil, pak mě to měkce posadilo na zem a mně ještě dlouho ten zážitek dominoval v hlavě.

Výklad: Rozlehlé pole a lidé jsou společnost. Tornáda jsou duchovní děje, které otevírají jiné možnosti člověka, ale lidé z těchto možností mají strach. Vy máte takový stupeň víry, že překonáte zkoušku nebání se smrti, které zasvěcení vyžaduje. Přijde na vás zdánlivé ohrožení života, možná nemoc, ale vám se nejen nic nestane, ale zážitkem „bíla, ticha a klidu“ se vám tyto vibrace usídlí v duši a stanete se „zasvěcenou“. Již ten sen vám pozměnil ducha a připravil. Budete mezi těmi, kteří budou provádět změnu v této pomatené civilizaci.

Sen č. 4: Leželi jsme s manželem v ložnici, mne něco vzbudilo. Podívala jsem se z okna a vidím, že na obloze je místo slunce druhá zeměkoule, byly vidět i světadily. Mezi těmito zeměkoulemi stála ve výhledu věž chrámu, ale nevím, jestli to byla mešita nebo věž kostela. Jak se na to dívám, začala se ta věž pomalu naklánět a padat. Pociťovala jsem strach a začala budit muže. Jenomže ten pořád spal, ani dříve nereagoval na ten nebeský útvar. Uslyšela jsem hlasy a kroky na chodbě, za dveřmi a dovnitř se dostal tmavý muž. (Islamista, terorista.) Bylo mi jasné, že není záchrany. Muž spal, tak jsem si znovu lehla, pomyslela si, že život je věčný a klidně čekala na smrt. Za chvíli přišel cizinec, postříkal mě svěcenou vodou, já se pokřičovala, on mi dal injekci do spánku a bylo to. Žádný optimistický závěr, akorát jsem se té smrti vůbec nebála a normálně se vzbudila. Tak už jsem z toho světového dění nějaká popletená.

Výklad: Druhá zeměkoule je přicházející nová civilizace. Hroučící se věž chrámu je hroucení světových nedokonalých náboženství, jedno zda křesťanství či islám. Muž je duchovně spící a nemůžete od něj očekávat duchovní pomoc. Tmavý muž je člověk s černou nitkou, takový před změnou ovládnou státy (chodby). Obranu (spícího manžela) nebude možné probudit. Onoho cizince se svěcenou vodou vnímám jako nového proroka nebo personifikovanou novou víru. Nemáte strach, což je správné, a on vás postříká svěcenou vodou, což je zřejmě odpuštění (odpoutání od karmy v tomto světě) na úrovni křtu. A pak vám dá injekci do spánku, což je nepochybně zasazení nové Pravdy do vašeho vědomí. A místo smrti se probudíte v novém světě s novým myšlením a schopnostmi. Buďte optimistická, „oni“ o vás vědí.

Sen č. 5: Vážení přátelé, posílám Vám zachycení svého snu a prosím pana Staňka o názor, jak lze takovému snu porozumět. Není lehké vsé zachytit, ale přesto se o to pokusím.

Nedávno jsem se setkala s člověkem ryziho a čistého srdce, kterého stejně jako mne zaujala činnost Agape. Atmosféra našeho setkání mě jak mávnutím kouzelného proutku přenesla zpět do mého „mystického“ období, kdy jsme jako vysokoškolsí studenti byli hluboce zasaženi četbou Quo vadis od H. Sienkiewicze a mystikou sv. Františka a prožívali jsme v úzkém společenství okamžiky naplněné láskou a čistými mezilidskými vztahy proměněnými živoucí silou Krista do podoby, se kterou se v běžném životě neseťkáváme.

Pár dní po tomto setkání se mi zdál sen, který na mě hluboce zapůsobil svou obraznou silou. Předcházelo mu odpoledne, kdy se na obzoru rozzářila nádherná duha, kterou jsem v takové kráse naposledy spatřila právě ve svém „mystickém“ období, kdy jsme se v našem společenství snažili žít v takové atmosféře, která podle našeho vycit'ování nejspíše panovala mezi prvními křesťany, ovlivněnými bezprostředně přítomnou silou lásky Kristovy. Duha tentokrát přicházela jako nebeský pozdrav po dlouhém a nelehkém období. Nebeská hra světél hřála u srdce a soulad barev povznášel duši. S tichou radostí jsem sledovala proměnlivou hru světla ozařující různé kouty krajiny přede mnou a celou dobu, než se duha rozplynula, jsem děkovala Bohu i všem bytostem nahoře, že na mě snad přeci jenom nezapomněli. Ač si nepiši klasický deník, mám sešit, kam si tu a tam zapíší pocit či myšlenku. Poslední zápis z letošního léta zněl: „Neslyším vaše hlasy, ale přesto doufám, že tam nahoře jste. A že jste na mě úplně nezapomněli.“ To jsem zrovna prožívala pocitu člověka vyčerpaného jakoby nikdy nekončícím obdobím zkoušek. Člověka, který dopil pohár bolesti do dna a zůstal se zcela prázdnými rukama a očima, ve kterých vyschla i ta poslední slza. Jako by v dobách nejtěžších zkoušek Bůh odstoupil, zahalil svou tvář a nebesa oněměla. Ale to, co bylo toto odpoledne zvláštní a jedinečné, byla skutečnost, že za nějakou dobu poté, co se duha rozplynula a já se do pokoje vrátila podruhé, na obloze zářila duha nová! Opět jsem s díky stála až do doby, než se i druhá duha rozplynula a krajina oblékla svůj všední šat.

V noci po tomto „nebeském pozdravení“ se mi zdál tento sen. Začínal stejně jako můj odpolední zážitek – dívala jsem se z okna na východě na obzor, na kterém se klenula překrásná duha. Poté jsem přešla na druhou stranu bytu a pohlédla z okna na západě. Zde již nebylo nebe jasné a prozářené, ale na pozadí ocelově temných mraků zářila duha neobvyklého tvaru – duha ve tvaru trojúhelníku. Přešla jsem znovu k oknu na východě se zvědavostí, zda tam stále bude duha původní, ale zde na mě čekal další neobvyklý úkaz. Obloha zde již byla opět jasná a zpoza velkého oblaku vysoce čněla majestátní chrámová věž vznešené a nadpozemské krásy. V úžasu jsem stála a hleděla na výjev až do chvíle, než se rozplynul. V tom okamžiku jsem si teprve uvědomila to, co jsem do té doby nevnímala, že mi v uších zní velebná a povznášející chrámová hudba.

Výklad: Duha je odedávna symbol usmíření s Bohem, se schopností jej vnímat „za přírodními živly“. Proto „atmosféra mystického období“ není nic jiného, než naladění se ducha na čisté vibrace, které usnadňuje setkání s čistými lidmi. Toto naladění umožnilo přijetí poselství pro vás prostřednictvím snu. Přes sen s duhou vám bylo rozkmitáno srdce (podvědomí) čistotou a radostí, něco jako náhrada mystické svatby. (Nebeská hra světél.) Od nynějška budete telepaticky spojena s čistým vedením a budete jej cítit (že na vás nezapomněli).

Takový obrat přichází vždy, když se člověku zdá, že je na dně. (Viz nouze nejvyšší, pomoc nejbližší.) Skrze sen je vám dále sdělováno, že se v reálném životě budete pohybovat ve světě, pro který Bůh neexistuje (zahalil svou tvář), a který je pro řeč duchovních bytostí tupý (nebesa oněměla). Ale je vám vyjeveno, že nakonec i v reálném světě se k vašemu překvapení objeví duha, symbol smíření s Bohem.

To, že vidíte krásnou duhu na východě a temné mraky a duhu trojúhelníkového tvaru na západě, může znamenat, že duchovně čistější východ a západní úpadek pod soudem. Úkaz majestátní chrámové věže nadpozemské krásy za oblakem je obnovení pravého vyššího náboženství, které přijde prostřednictvím vyslance (věž) nebes. Dožijete se nové éry Země.

Otázky a odpovědi

Do této rubriky nám chodí relativně hodně dopisů, které však nelze otiskovat úplně všechny. Občas nám totiž přichází dopisy, v nich jsou tak složité otázky, že na ně ani při nejlepší vůli nedokážeme odpovědět, nebo naopak by odpovědi na ně by byly zajímavé jen pro tazatele. Omlouváme se proto těm dopisovatelům, jejichž dotazy zde nejsou uveřejněny a zodpovězeny.

• *Vážené Agape, dostala se mi do rukou kniha Marcela Vaneka „Sezení“. Vím, že jste již na stránkách Občasníku psali o jeho první knize „Nová cesta poznání“, ale nedá mi, abych se na toto téma ještě jednou nezeptal.*

V knize je spousta osobních dotazů a osobních odpovědí (téměř polovina knihy), které běžnému čtenáři nic nedají (např. „chci se zeptat na svůj poslední vztah“, „často mě bolí kolena, proč?“, „znám se svojí matkou z minulých životů?“ apod.), ale zbytek se čte docela pěkně. Dalo by se říct, že kniha je pozitivní, a každého, včetně mě, dokáže zaujmout.

Pak tam však lze narazit i na odpovědi, které jsou zásadně v rozporu s tím, co jsem se kdy o duchovnu dozvěděl. Jde např. o odpověď na otázku: „Co si myslí náš pejsek, když třeba čtvrt hodiny olizuje svého plyšového Míšu a přešlapuje nad ním?“ Odpověď: „Váš pejsek je případem, kdy se člověk opět zrodí do zvířecího těla. Jeho minulé zrození bylo velice dynamické a tato bytost se dostala k narcismu, kdy milovala pouze sama sebe a své fyzické tělo. Sebeláska ho přivedla až k sebevraždě...“

Nejen Vy v Agape, ale mnoho světových duchovních velikánů tvrdí, že lidská a zvířecí říše se vyvíjí zcela odděleně a není možné, aby se člověk inkarnoval do zvířete nebo naopak. Pokud je tedy toto nesmysl, jak můžu věřit i ostatním „zcela zaručeným“ odpovědím Vanekových „chlapců“?

Odpověď: Kolega dr. Staněk Vanekovy knihy na svých přednáškách v podstatě doporučuje, i když tvrdí, že nelze brát všechny odpovědi stoprocentně. Další můj kolega ing. Červený byl původně na tyto knihy přímo alergický, neboť oponoval přesně těmi názory jako Vy, ale v poslední době se jeho přístup radikálně změnil. Po přečtení dalších Vanekových knih tvrdí, že „přišel“ na to, že M. Vanek, bývalý humorista, si dál z lidí dělá legraci a že ho musí velmi blažit na srdci, že to ještě nikdo neprokoukl. Prý je to další z jeho vtípků, na kterém se dá i něco málo vydělat.

Pokud použiji terminologii kolegy Červeného, osobně si myslím, že legraci si naopak dělají astrální bytosti z M. Vaneka, a on to v zajetí svého ega ještě nepochopil a zřejmě nikdy nepochopí. Docela ho chápu – opustit myšlenku, že je inkarnovaným tibetským lámou Milarepou a jedním z „vyvolených“, který má lidem přinášet „světlo a poznání“, je určitě velmi těžké. Na druhé straně si však myslím, že v knihách je spousta pozitivních myšlenek, které mohou obohatit hlavě ty, kteří se ve svém duchovním vývoji teprve začínají probouzet. Ukazují totiž, že kolem nás není jen hmotný svět, že život člověka smrtí nekončí, že nemoci mají hlubší podstatu vzniku a mnoho jiných podobných myšlenek, které jsou podány právě tak, že i „kovaný“ materialista se musí často velmi zamyslet a zapochybovat, jestli je jeho „světonázor“ opravdu ten správný. Právě v tom vidím smysl Vanekových knih.

Jak je ale z výše napsaného patrné, co člověk, to jiný názor. Proto doporučuji každému čtenáři, a to nejen u Vanekových knih, řídit se svým vycitřováním a vždy si z nich vybrat jen to, co je mu blízké a co ho osloví. J. Brzobohatá

• *Poslední dobou se mi stává, že ve spojitosti s vodou např. po koupeli se najednou před mým zrakem samočinně objeví takové vodové průsvitné kuličkové spirálky, které rotují v různých směrech kolem svého středu. Je jich spousta kolem mě a trvá to chvíli, jen si je prohlédnu, i když poslední dobou se ta doba ukazování malinko prodloužila. Nevím co to je, zřejmě nějaká forma energie, která nás obklopuje a je jemnější, než abychom ji stále vidali. Co by to mohlo být a proč se to takto prezentuje?*

Odpověď: V koupeli často nastupuje změněný stav vědomí. Popisovanými vjemy se manifestuje, že vidíte i to, co je mimo náš hmotný svět. Začínáte vidět energie ve formě točících se kuliček. Snažte se jim porozumět, jejich proměnám a proudům, a postupně budete mít schopnost je vnímat diagnosticky i v přírodě. Pro začátek si představte i jinde stav, že jste v koupeli, a tak budete mít podobné vjemy i jinde, v přírodě zejména. Zde pak proti obloze můžete vidět i jiné „padající“ útvary různého tvaru, které mohou být buď průhledné nebo různě zabarvené. Tyto schopnosti vidění mají zejména ti duchovně otevření lidé, kterým nedělá problémy „luštit“ tzv. trojrozměrné obrazy, které jsou otiskovány v různých časopisech (např. i ve Phoenixu). J. Staněk

• *Vážený pane Staňku, čtu Vaši knihu Otevření duchovního oka a informace v ní obsažené mě oslovují. Absolvovala jsem delší cestu od katolického křesťanství přes jogu a buddhismus zpět ke Kristu. V joze a buddhismu jsem našla práci s myslí a pochopení duchovních zákonů, které mi katolická církev nedokázala ozřejmit a vůbec mi poskytnout duchovní vedení, které by mi dalo řešení duchovních otázek. Proto jsem velmi ráda, že jsem se dostala na cestu, které rozumím a která mi dává východiska. Chci se zeptat na rituály v knize popsané, konkrétně na přijímání chleba a vína každodenně soukromě, bez posvěcení. Je to opravdu tak jednoduché? Mohu opravdu vzít*

chléb a víno, poprosit Ježíše, a takto se napojit na Jeho vyzařování? Mám určité obavy, abych se esotericky zachovala správně, abych si takřikajíc nenakarmila nehodným přijímáním. Mám totiž zralou karmu a karmu v tělesném vědomí, tak mám co zpracovávat....Můžete mi, prosím, toto ozřejmit? Děkuji mockrát za vysvětlení.

Odpověď: Stále jste myšlenkovými přístupy u jogínů a budhistů. Ti si myslí, že oni mohou. Křesťané ví, že když Bůh nedovolí, nemohou nic, i kdyby nacvičovali jakékoliv magické cviky. Proto strach o „esotericky se nesprávně zachování“ není na místě. Když On nebude chtít, můžete dělat cokoli a na nic se nenapojíte. Pokud v tom není zlý úmysl, ale naopak snaha o přiblížení a pochopení, žádnou karmu si neuděláte. Naopak nedokonalá snaha přivodí prostřednictvím osobního vedení její zdokonalení, a časem, kdo „tluče, tomu je sice po čase, ale vždy zaručeně otevřeno“. J. Staněk

Reakce na odpověď: *Děkuji mockrát za odpověď, přišla akorát k mému povzbuzení. Dovolím si malou poznámku k myšlenkovým přístupům viz výše. Za mou obavou, abych neudělala esotericky nějakou chybu, je totiž osobní negativní zkušenost, protože vesmírné a jiné zákony fungují, i když o nich nemáte potuchy. A právě to o čem nevím, mě znepokojuje. Vloni jsem se modlila litanie za zemřelé duše, měla jsem hodně energie a chtěla jsem udělat dobrý skutek... Pomodlila jsem se klasické katolické litanie za zemřelé a pak jsem meditovala. Výsledkem bylo, že se kolem mě shromáždilo asi deset duší a čekaly, co s nimi udělám. Iniciovala jsem vlastně nějaký obřad, který by zřejmě měl dělat jen kněz. Já jsem si ve své nevědomosti myslela, že modlitbou litanii nic nezkažím. Byl v tom dobrý úmysl. Musela jsem poprosit exorcistu, aby jim ode mne pomohl odejít. Od té doby si nejsem jistá, co si vlastně mohu já dovolit, abych nevyvolala zákon příčiny a následku, jestli mi rozumíte. Jako katolík jsem nevěděla, že se nemůžu modlit sama litanie, myslela jsem, že je to správně. Nevědomost neomlouvá. Proro jsem se chtěla ujistit, že je všechno v pořádku, když se jedná takřikajíc o svaté přijímání a napojování na Svátý grál.*

• Dobrý den, dostala jsem se do situace, o které nevím, co si mám myslet, ráda bych proto znala názor AGAPE:

Mám zdravotní problémy, trápí mě bolesti, hledám také informace na www.borelioza.cz V diskuzním fóru 14.11. a pak 15.11. je tam diskuze na téma DIAGNÓZA GOOGLEM. Včera jsem si myslela, že je to úplná blbost, dnes nevím, co si o tom mám myslet. Uvědomuji si, že počítače nám dnes hodně pomáhají a já všemu nerozumím. (Mám na to nárok – jsem ročník 1953 a ženská) Byla jsem také na vyšetření na přístroji OBERON, koukala na to jako Alenka v říši divů, přístroj doporučil různé potr. doplňky, nakoupila jsem za 10000 Kč, ve finále žádné zlepšení, jen prachy pryč. Zda se u mě jedná o bakteriální nebo virovou nákazu, přístroj neukáže. Příští čtvrtek jedu na imunologické vyšetření, domnívám se, že z krve se získá nejvíc.

Odpověď: Zřejmě jste skutečně přechodila boreliózu a trpíte jejími pozdními následky. Je tragické, jak málo o tom ví většina praktických lékařů. Kdo si diagnózu „nevygoogluje“, je chudák. (Nezjistí jinak.)

Byla jste na Oberonu, já také. Diagnosty dělá Oberon fantastické a navrhuje i léčbu. Ale pouze léčbu materialistickou, protože byl vytvořen ateisty a dívá se na lidské tělo jako na stroj. Proto jím navržená léčba je vždy jen dočasná a dlouhodobě neúčinná. Vše je v teorii nemoci. Jestliže je na nemoc pohlíženo jako na náhodnou poruchu tělového stroje a tudíž není současně léčena duchovními prostředky, není vyléčitelná. Jestliže je na nemoc pohlíženo jako na následek trvalých chybných přístupů k životu (chyba vnitřního duševního života) a tyto přístupy jsou změněny, vyléčí se správnými hmotnými léčebnými prostředky, které může navrhnout Oberon. Vždy však léčba přírodními prostředky a doplňky trvá čtyři měsíce, za kterou nejmenší dobu se „vymění tělové buňky“ neboli přestavuje organizmus pod vlivem mírně působících přírodních prostředků. Po tuto dobu je třeba brát i navržená homeopatika, minerální doplňky a léčivky.

Abych vám objasnil můj současný názor na nemoc na rozdíl od dialekticko-materialistické vědy, která ovládá současnou medicínu a myšlení společnosti, popíši vám její:

Člověk má v životě myslet a jednat podle vzoru, který mu Stvořitel předepsal svědomím. Když tak nečiní, často pod vlivem okolí, vytváří jeho duše negativní energii, která sedá na odpovídající rozvody (meridiány) energie duše do orgánů a tkání, kterou je hmota těla oživována. Tím jsou ochromovány, čímž se objeví orgánová slabost. Krásně ji zobrazuje Oberon, který má pro vitalitu orgánů a míst v těle 6-stupňovou stupnici. Dostoupí-li ochromení vyššího stupně, projeví se nemoc klinicky. To je příčina toho, že vše, co „jde okolo“, (bakterie, viry, jedy) na takto predisponovaný orgán „sedne“. Léčiva pak toto „nasednutí“ chemicky rozptýlí a přesunou jinam. Nebo chirurgie nahradí funkci „protézou“. Proto se za čas objeví choroba jiná, většinou u sousedního orgánu. V současné době je situace taková, že neustále stoupá počet a koncentrace hmotných a jemnohmotných (ateistických heců) jedů v prostředí a také infekcí vlivem cestování a přemísťování potravin, zvyšuje se infikovanost čehokoliv, zejména viry a plísněmi, na které desinfekce nepůsobí. Ty se přenášejí také mezi lidmi promiskuitou a nahromaděním davu na místě. Tak síly vyšší moci zvyšují tlak na změnu vadného směřování vývoje lidstva. V symbolice Janova Zjevení se o tom píše: „Marně budou mocní (moudrosti tohoto světa) bojovat (léky) proti Beránkovi (obnovení Řádu Stvořitele)!“

Tlakem přírodních sil, působících ve vůli Stvořitele, projde jen ten, kdo změní myšlení a očistí duši. Základem pravého léčení v současnosti musí být očista duše a těla. Očišťování duše je popsáno v naší knize Duchovní příčiny nemocí. Očišťování těla od nánosů vitality ochromujících zplodin se podle mého dosavadního poznatku provádí modlitbou za použití vody, správné výživy, půstu, léčivých bylin, pocení, tělesné námahy. Působí pomalu po měsících snahy. Výsledkem je samovyléčení těla. Léky není nutno jako dočasný prostředek odmítat, při velkém poškození tkání i jako trvalý. V čekárnách lékařů je možné v současnosti vidět zástupy lidí, zblblých ateizmem, kteří si k lékařům chodí pro tabletky zdraví, místo aby se sami starali a dodržovali alespoň životasprávu. Kdyby je lékaři měli, sami by se jich přejedli, ale průměrné dožití lékaře je menší než průměr populace.

Užívání léků je jen „záplatování“ celkového zdravotního stavu, kdy se problém (zplodiny), nakupený na jednom orgánu, rozptýlí prostřednictvím vedlejších účinků léčiv rovnoměrně do těla. Podle mého vnímání již takto začalo probíhat velké třídění lidstva. Prostřednictvím peněz nikdo neunikne, ani penězi za léky a životabudiči, ani zázračnými dietami a zdravotnědou. (Ta následky zvrhého duchovního přístupu lidstva jen zpomaluje.) Potíž je také v tom, že mimo řád jsme všichni a čím kdo má více duchovní energie (je jemnější), tím je tvrdší dopad je na něj, protože má větší odpovědnost. Jemnější za stejnou chybu platí více. A jak jsem pozoroval a vyzkoušel, pro duchovní lidi je východisko i zázrakem, mimořádnou pomocí neviditelných sil. Jenže i tato pomoc je pod zákonem, protože jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno.

Jestliže tedy člověk by o mimořádnou pomoc prosil, musí ji sám dávat jiným ve svém okolí. Musí dávat jen tak z lásky, co on může. Láska k lidem a přírodě je tak záchranou a předpokladem obdržení mimořádné pomoci. Láska je proto mostem k překonání následků nepřítelného řádění lidstva, neboť se více či méně na něm podílíme všichni. Kdo se chce tedy zachránit, musí dávat jiným pomoc, i nezaslouženou, bez náhrady, z lásky. Kdo nezištně, tj. z lásky, pomáhá jiným, ten se v rozhodujících chvílích dočká i mimořádné pomoci z neviditelné sféry. Zázraky totiž, bez ohledu na lži rozumářů, běží pořád. Vyléčených zázraky je víc, než se myslí. Často si jej neuvědomí ani vyléčení a pod vlivem „dialektiků“ jej přičítají pilulkám. Mnozí dluží poděkování !!!

Hlavní zásady zachování a obnovení zdraví současné doby tedy vidím jako pokání, očistění mysli a těla, životosprávu, pomoc potřebným, úsilí o prohlédnutí dějů ve společnosti i ve vlastním těle, radost z každého dne života, pozitivní myšlení, tj. vše s láskou, ale také v úsilí o telepatický kontakt s neviditelnou sférou (předky, anděly). Ostatní způsoby k obnovení zdraví se vyjeví jako „krátkodeché“ a dočasné. Pilulkové šílenství, podněcované ziskuchtivými koncerny, se ukáže být slepou cestou. Osobně na pokroku poznání intenzivně pracuji. Něco se mi podařilo, něco ještě nevim. Také s prováděním poznatého jsou těžkosti v důsledku omezených možností i vlastní lenosti. (Duch zajisté by chtěl, ale tělo je slabé.) J. Staněk

• *Z dopisu: Pane Staňku, dovolu mi, abych vám poděkovala za velmi podnětné články v časopisu Phoenix. Nevím, jak bych vám nejlépe přirovnala mé pocity a ohlasy na vaše knihy a články. Snad máme nějakou společnou strunu, protože jste člověk sice duchovní, ale zároveň jste si uchoval tzv. zdravý selský rozum. Někdo je sice na vaše podání alergický, ale já naopak vycítuji, že vše podáváte jasně, pravdivě a s touhou lidem na duchovní stezce pomoci a oddělit plevel od zrna.*

Odpověď: Stejně vycit'ování pochází z napojení na stejnou úroveň duchovního vedení národa a já pouze „bezzábranově“ formuluji, co vnímám. Alergičtí na moje články jsou dva druhy lidí. Jednak zakomplexovaní, kterých se něco z článku dotkne. A naprosto spolehlivě lidé s černou nitkou, ti zuří. Vidím je často na přednášce v sále, jak se začnou „vařit“ a pak, po chvíli, odejdou. Asi je to moje duchovní vada – mělo by mě to mrzet, ale docela mě škodolibě baví je sledovat. J. Staněk

• *Proč velryby hromadně páchají na mělčinách sebevraždy?*

Odpověď: Sebevraždu zvířata nepáchají, toto dělá jen duchovní bytost člověk. Velryby jsou většinou nemocné – buď je napadeno jejich rovnovážné ústrojí parazity nebo jsou zblblé ze zvuků, které do moře vkládá člověk, a tak ztrácí orientaci. Možná to bylo v menší míře i dříve (dokud člověk nevymyslel ponorky, sonary aj. podmořská zařízení), ale to nebyl senzacechtivý tisk, který potřeboval nasytit „ochránce přírody“, ošlehané kavárenskými ventilátory. J. Staněk

• *V knihách od Doreen Virtue se píše o andělech, vilách, skřítcích, kteří se mohou inkarnovat do lidských těl. Je to pravda?*

Odpověď: Že tam nezmiňuje stromy! Já sám si často připadám jako inkarnované dřevo. J. Staněk

• *Které obrazy ikon jsou podle vás nabitě pozitivní léčebnou energií a doporučujete je mít doma pověšené na zharmonizování, vyčištění prostoru?*

Odpověď: Nabité energii nejsou žádné, ale ikony malované v očištěném stavu indukují tento v tom, kdo se na ně soustředí. Tím v jeho duši se navozuje stav, který umožňuje přijetí harmonie od Stvořitele. Proto ikony v bytě mají význam, protože člověk mimoděk ve volné chvíli pohlédne a je naladován k přijetí harmonie od Boha. Také symbolickým aktem pověšení si takových obrazů prosí vlastně o takové působení. J. Staněk

• *Četla jsem knihu od B. Kočího a moc vám za ni děkuji, je nádherná a podnětná. Jen nemohu pochopit tzv. zázraky léčení p. Kočího. Snad byl vyvolený, protože znám pár léčitelů s velkým srdcem a pokorou, ale těchto výsledků zdaleka nedosahují. Myslíte si také, že člověk se srdeční infarktem je postižen nějakou astrální bytostí a že tuto bytost je možné odvést do světla, tak jak píše B. Kočí?*

Odpověď: Tlak současné ateistické společnosti je tak velký, že dnes nedovedeme dosáhnout takové otevření se léčivé síle boží. On to měl relativně lehčí. Při srdečních nemocech tam astrální vlivy jsou, ale přitahuje si je tam člověk svým nenávisným citěním. Něco o tom vím, necháme se vyhecovat darebáctvím ve společnosti, ač nemáme. A na to čekají černí astrálové jako vykonavatelé boží karmy. Modlitbou a změnou vibrace nemocného (přítomnost B. Kočího) jsou „otrávení“ a odpoutají se. Následně dojde k samovyčlčení.

Tím ovšem nesnižují velikost B. Kočího. Společně s Františkem Bardonom patřili opravdu k těm vyvoleným (s duchovním posláním), kteří v 1. pol. 20. stol. v Čechách žili, a jejichž duchovní velikosti do dnešní doby takřka nikdo nedosahuje. Proto Kočího výsledky (a stejně tak i Bardony) byly tak zázračné a vše, co dělali, vypadalo navenek tak jednoduše. J. Staněk

• *Jsem přesvědčená, že bychom se neměli vyjadřovat dvojsmyslně. Proto, považujete-li se za člověka s bílou nitkou, za nositele Světla, není dobré o sobě ani v žertu mluvit jako o „tmáři“.*

Odpověď: Nikdy se nehodnotím, je to věc boží. Vyjadřuji se dvojsmyslně proto, že to nutí přemýšlet a věc pochopí správně ti, kteří mají. Vyjádření, že „jsem tmář, které světlo vědeckého světového (dříve dialektického materializmu) názoru neosvítilo“, říkám již 30 let a nehodlám jej změnit. Ti, kteří mají vycitřování, dávno pochopili, že je to skrytý protest proti označování věčících lidí za totality za tmáře. Označovali je tak „nositelé“ vědeckého světového názoru, ač tmáři byli právě oni. J. Staněk

• *Dobrý den, vážená paní doktorko, chtěl bych Vás opět poprosit o pomoc. Psal jsem Vám již vícekrát o svých potížích, které souvisí s nastoupením do práce, kde nyní pracuji. Já sám jsem na sobě udělal asi dost práce, řada věcí se u mě zlepšila. Stále je ale můj stav pro mě nepřijatelný. Abych byl upřímný, cítím v sobě pořád vztek, agresi a frustraci nad neschopností ohledně práce. Je to zvláštní, když jdu ke zdroji, cítím opravdu velkou svázanost a sevření. Je pro mě až nechutné, jak se v tom pořád pítvám. Ale to, co teď vedu, není ani pořádně život. Prostě nemám asi dost odvahy z té práce odejít... Moje chování není moc racionální. Chtěl bych Vás proto poprosit: Byla byste prosím tak laskavá a mohla vykreslit nějakou formu analýzy, ze které by vyplynulo, do jaké míry je vhodné odejít z té práce, i když nemám zajištěno nic dalšího? Víím, že to je dost nezvyklá prosba, ale když vidím kořen potíží v mém vztahu k práci, tak v tomto vidím řešení. Dostal bych tím velkou injekci sebedůvěry, věci by se asi daly do pohybu.*

Odpověď: Vážený pane, před Bohem je každá práce stejně hodnotná, je-li vykonávána s láskou a pozitivitou. Agrese, vztek a frustrace jsou útoky temných, které Vás prostřednictvím práce mají svést z duchovní cesty a zasít pochybnost k božím záměrům, kterými jste veden i v podobě Vaší práce. Kdybyste necítil tyto negativní pocity, doporučila bych Vám, abyste ji změnil. Ale v této situaci se máte zřejmě naučit trpělivosti, rovnováze a radosti z dobře vykonané práce, kterou neodevzdáváte jen lidem, ale i Bohu. J. Brzobohatá

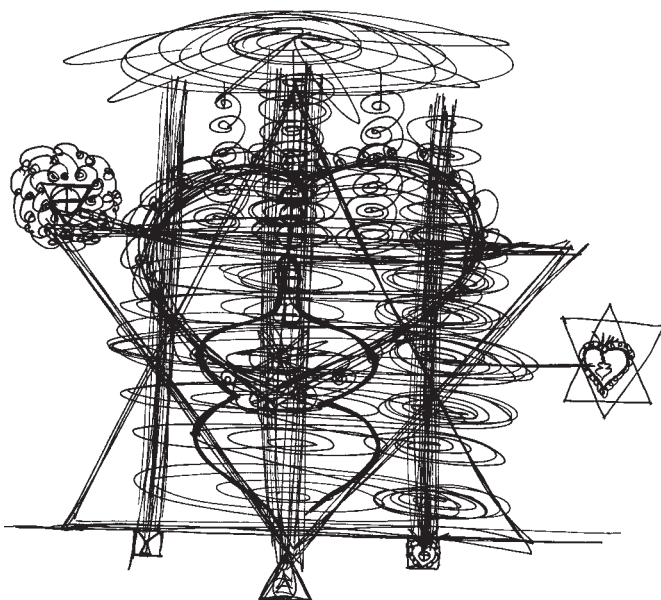
• *Milá p. Brzobohatá, velmi by mi pomohlo, kdybyste mi napsala Váš názor na můj problém. Zaměstnává mě to už roky a nevím, jak se z toho vymotat. Nemoci, úrazy, ale i nepřijemné situace vnímám jako demonstraci nějakého nesprávného duchovního postoje (od egoismu až po nedostatek pokory). Umožňují nám pochopit, že je třeba na něčem pracovat a zároveň nás to očišťuje. Je to vlastně projev boží lásky a vzhledem na boží dokonalost a neuvěřitelnou milost je to ten nejúčinnější a zároveň nejjemnější možný způsob. V to věřím.*

A přece když je někdo vážně nemocný, anebo má velké bolesti, toužím mu pomoci. Nejlépe modlitbou. Ale jak se modlit a žádat o zmirnění anebo zrušení něčeho, v čeho smysl věřím? Jak se mohu vroucně modlit za uzdravení, když chápu, že fyzická bolest i smrt je menší zlo než znečištění duše nebo umrtvení ducha?

Odpověď: Aby člověk věděl, jak má žít v božím světle a v pozemském světě tak, aby nenarušoval boží záměry a mohl se zkouškami ducha, duše i těla vyvíjet po řadu svých inkarnací na Zemi, byly mu seslány boží zákony a Syn boží. Jeho cesta lásky, pokory, odpuštění, trpělivosti a utrpení ve snaze pomoci ostatním, provázené modlitbami a vírou v Boha, mají lidem ukázat cestu v pozemském životě tak, jak si přeje moudrost boží, aby se člověk choval sám k sobě, ostatním lidem a k Bohu.

Modlitba za jiného je pokorná prosba o pomoc, ale vždy tam musí být něco podobného jako: „Pane Bože, velice Tě prosím o pomoc za ... Je-li to v souladu s Tvou vůlí a tak jak činil Tvůj syn Ježíš, kterého jsi nám poslal, aby nám ukázal cestu v životě a k Tobě (prosby + modlitby).... S pokorou v srdci Ti děkuji za vše, co bude prospěšné pro“

Modlitba za jiného by tedy nikdy neměla znít ve smyslu: „Pane Bože, prosím uzdrav“ (neboť já si to tak přeji). Pěkná modlitba k uzdravení je mimo jiné např. i v brožurce B. Kočího „O duchovní léčbě“, kterou si lze u nás objednat. J. Brzobohatá

Při modlitbě můžete použít i tuto kresbu Ježíše Krista. Jde o vyprošenou kresbu, vyjadřující jeho duchovní vyzářování.

Je to nejvyšší možné duchovní vyzářování, které se nám pomocí automatické kresby kdy podařilo odchytit. (Poprvé byla uveřejněna v naší knize „Svatý grál a energie života“.)

Pokud se někdo nemůže při modlitbě dostatečně zkoncentrovat, může mu pomoci právě tato kresba. Je jedno, zda se bude kresby dotýkat, nebo na ni jen hledět. Důležitá je však absolutní víra v Jeho pomoc.

Z naší práce

Dikša

• Minulý měsíc jsem se zúčastnil „předávání dikši“. Ač nejsem odpůrcem podobných praktik, ba naopak, neměl jsem žádný prožitek ani při předávání, ani se nic nedělo v následujících dnech. Dokonce jsem měl pocit, že si předávající „hraje“ na něco, co není. Máte s tím nějaké zkušenosti?

Odpověď: Na internetu se dá o dikši mimo jiné přečíst (zkráceno):

V sanskrtu znamená Dikša „Zasvěcení“ jehož základem je dar, který se dostává od „Kosmické Energie“, který se nemůže získat ani spirituálním cvičením ani intelektuálním vhledem ani porozuměním. Už jen to, že učedník najde Mistra, je požehnáním. Dikša je dar, který předává Mistr svému žákovi v okamžiku, kdy dojde k poznání, že pouze tento požehnaný dar pozvedne žáka na vyšší stupeň jeho duchovního vývoje. Tato forma božské pomoci, kdy se Mistr transformuje na zprostředkovatele Nejvyššího Pramene, je známá tisíce let. Tento tajfun vyvolaný Božskou Energií dosáhne síly, která prorazí všechny hranice a formy. Je to mystický zásah – proces, v kterém božské energie nabroudí přesně tu formu, kterou ke svému dalšímu kvantovému skoku učedník potřebuje.

Dikša je tedy přenos božské inteligentní energie. Proces dikši vytváří nerurobiologické změny v mozku a probouzí v těle energetická centra (čakry). Tato změna ve vědomí osvobozuje od utrpení, které vytváří mysl, uvádí do rovnováhy přirozené zdraví těla a jeho léčivé energie, uvádí do souladu mozek s polem jednoty a tím ukončí iluzi „zdanlivého oddělení“. Již po první iniciaci nastává postupný proces probuzení, který vede do trvalého stavu jednoty, vnitřního míru a duševní pohody. Dikša je cestou trvalého osvobození od vnitřního utrpení k přirozenému životu v radosti a lásce.

Dikša odstraňuje bloky ve sféře psychologické a dovolí učedníku, aby dosáhl uspokojení ve svých vztazích, vyléčí všechny aspekty sebevědomí a finanční záležitosti.

Dikša odstraní překážky v sítích Nádi (fyzické i energetické nervy) a čakry, probudí Kundalini, která dosáhne až Sahasráře (čakře na temeni hlavy s tisíci okvětními lístky) a pak otevře všechny kanály pro prožitek Sjdnocení – Celistvosti – Osvícení.

Tato nová energie se sjednotí s žákovým tělem (novým tělem, které zachovalo stejné kvality – osobité rysy). „Nejvyšší inteligence“ vyprodukuje biologické a energetické změny, které přesně odpovídají záměru Mistra v okamžiku, kdy Dikša byla předávána. Pokud se podíváme na život osvícených mužů a žen, kteří jsou uznáváni jako velcí Mystikové a Mudrci, uvidíme, že v jednom okamžiku svého života došli k přelomu, kdy jim byl předán požehnaný dar jejich duchovním Mistrem a nebo přímo Nejvyšším Pramenem. Nestalo se to díky opakovaným duchovním cvičením nebo tím, že následovali speciální učení. Sami přiznávají, že tyto silné prožitky dosáhli díky nejvyššímu požehnání toho Božského.

Základním (ale nikoli jediným) způsobem předávání Dikši je přiložení rukou na hlavu přijímajícího. Dikšu mohou předávat lidé, kteří prošli 21-ti denním očištným procesem na indické Universitě Jednoty. Stávají se pouhým „kanálem“ pro přenos této inteligentní energie. Ta není nijak ovlivněna jejich vlastní energií, nekládají do ní žádný vlastní záměr, neboť ten je v ní již plně obsažen. Přijímající si ale může při předávání něco přát a síla Dikši mu k tomu může dopomoci. Účinek Dikši se zvyšuje se silou vděčnosti ke Zdroji této energie.

Osobně o dikši známe jen to, co jsme nastudovali na internetu a různé útržky informací od lidí, kteří dikšou prošli, nebo také jen o ní něco slyšeli. Necítíme se tedy přímo povolányi o dikši zasvěceně mluvit. Jedno se nám však zdá jisté: **Dikša existuje a může mít na člověka velmi pozitivní vliv, stejně tak jako daršan (viz Matka Meera) a podobné praktiky přicházející z indického náboženství.**

Co se týká kvality dikši, určitě záleží na tom, kdo ji předává. Podle nás by měl dikšu předávat člověk, který má k tomuto daru od Boha. Tedy ten, kdo se s tímto „posláním“ již narodil. Jenže – po hlubším pátrání na internetu se dá zjistit, že každý, kdo chce, může odjet do Indie a za částku přibližně 3 500 US dolarů může projít jakousi „Univerzitou sjdnocení“, kde po 21 dnech obdrží nejvyšší zasvěcení a božský dar Kristova vědomí. Tedy každý absolvent této „university“ pak může předávat dikšu, což je z našeho pohledu dost zvláštní.

Již jen fakt, že indický „Mistr“ předává (resp. prodává) dar „Kristova vědomí“ (a ne např. Šivova vědomí), je zarážející, neboť indická náboženská filozofie se o Kristovi v této zemi obrovský balík peněz, jaký si např. místní zemědělec nevydělá za celý život.) Toto všechno jsou otázky, na které si zkuste odpovědět sami.

Dalším zarážejícím faktorem je skutečnost, že se absolvent vrátí z Indie s pocitem „očisty“. Osobně to chápeme jako očistu jemnohmotných těl. Za necelých sto tisíc korun tedy „Mistři“ zbaví člověka karmické zátěže, aniž by se tento o toto musel nějak sám hlouběji snažit. Stačí zaplatit příslušný obnos. Hovořím zde o „pocitu“ očisty, neboť jsme v průběhu posledních pár let dělali několik „Osobních analýz jemnohmotných těl“ právě těchto absolventů, a nic z toho, co o sobě tvrdili, se nám v analýze nezobrazilo.

Na druhé straně člověk může na internetu najít celý seznam lidí, kteří dikšu předávají (nebo prodávají?) a spousty pochvalných dopisů od těch, kteří se předávání zúčastnili.

Takže kde je Pravda? Mýlíme se my, nebo lidé, kteří si koupí „pocit jakéhosi zasvěcení“? Nebo dostanou opravdu dar, který se nám v kresbě nezobrazí? Je správné, že indičtí Mistři toto za nemalý peníz poskytují? (V Indii je skutečná hodnota peněz minimálně 5x vyšší než u nás, 3 500 dolarů je tedy v této zemi obrovský balík peněz, jaký si např. místní zemědělec nevydělá za celý život.) Toto všechno jsou otázky, na které si zkuste odpovědět sami.

Pro zajímavost přetiskujeme pár dopisů, které jsme si vyměnili s jedním absolventem „University sjdnocení“. I z tohoto si lze vytvořit určitý obraz o uvažování těchto lidí. A. Červený

V žádosti o „Osobní analýzu“ se mimo jiné píše: ...*Prošel jsem silným očištným procesem předávat Dikšu – nejvyšší zasvěcení a obdržel jsem božský dar, Kristovo vědomí. Chci speciální analýzu a přesný rozbor při předávání dikši. Mnoho jasnozřivých lidí nezávisle na sobě potvrdili, že mé ruce vede, či nade mnou stojí Kristus....*

Naše odpověď: Vážený pane XY, ... Co se týká Vaší prosby ohledně speciální analýzy a rozboru při předávání dikši, asi Vás zklamu. Z kresby se dočtete, že se můžete propojovat max. do nižších duchovních sfér, takže mi nevychází, že by při předávání dikši vedl Vaše ruce sám Kristus. Určitá duchovní bytost ano, ale jen ta, která spadá do příslušných sfér.

Píšete, že jste prošel silným očištným procesem, ale ve Vaší kresbě je vyznačeno silné karmické zatížení, které z Vás nesejme nikdo jiný než Vy sám.

Pane XY, neberte to osobně, já osobně bych někomu, kdo je teprve na začátku duchovní cesty a je navíc dost silně karmicky zatížen, v žádném případě nedoporučovala předávat dikšu či provozovat jakékoliv podobné praktiky nejen z toho důvodu, že na to nemá, ale že by se mu to mohlo později vymstít. Výše dosaženého duchovního vědomí (úrovně) člověka, který by měl k tomu určité „oprávnění“, by musela být zcela jiná a navíc by u něj nesměl být ani zbyteček karmy. Takových lidí je velmi málo.

Jak si však s touto informací naložíte, je zcela Vaše věc. Je mi jasné, že Vám bylo navykládáno asi něco úplně diametrálně odlišného, ale mně to vychází jinak. Nevím, od koho jste obdržel „božský dar, Kristovo vědomí“, nebo kdo Vám to řekl, já bych o tom velmi pochybovala, neboť nic takového se mi ve Vaší kresbě neobjevuje. Osobně nemám zájem Vás od čehokoliv odrazovat a ani Vás jakkoliv ovlivňovat, ale ptal jste se, a to je má odpověď. O tom, zda ji vezmete v potaz, již pátrat nebudu. J. Brzobohatá

Reakce pana XY: *Vážená paní Dr. Brzobohatá, Vaše rady jsou přímo mateřské, leč plné ega a závisti. Už jen to, že o někom říkáte, že je teprve na začátku duchovní cesty a nedoporučujete mu předávat zasvěcení, je ve vyšších sférách trestuhodné jako zde na Zemi vražda. Není začátek a konec duchovních cest, ani po osvícení ani po na nebevstoupení.*

Prostudujte si také Abd-ru-shina. Na straně 29 v knize „Ve světle pravdy“ se píše: „Přemýšlejte: Jedno se nehodí pro všechny. Co jednomu prospívá, druhému může škodit.“

Paní Brzobohatá, nejsem Vaše konkurence. Máme stejný cíl, ale každý jde z jiné strany...

Vážený pane XY, je mi líto, že jste můj dopis pochopil tak, jak píšete. Kdybyste jste nám poslal pouze objednávku, obdržel byste jen analýzu bez průvodního dopisu a záleželo by jen na Vás, co z ní vyčtete a co ne. Jenže Vy jste měl dodatečné otázky, na které jsem pouze odpověděla tak, jak mi to přišlo shora, a věřte tomu, že to bylo bez osobních emocí či spekulací. Prosim, přečtěte si dopis ještě jednou a oprostěte se myšlenek, že Vám chci škodit. Možná Vám pak smysl dopisu dojde tak, jak byl opravdu napsán. Jediný pocit, který jsme vůči Vám a Vaší analýze v Agape měli, byla stopa překvapení ve smyslu rozdílu Vámi uváděných „darů“ se skutečnou úrovní, ve které se nalézáte.

Pane XY, je mi zcela jasné, že Vás naše „Osobní analýza“ ve Vašem sebehodnocení nijak nezviklá a že budete dál žít ve své iluzi „svatého člověka“, ale to není již náš problém. Zároveň však musíte pochopit, že si nemohu nic vymýšlet a dělat si tak karmu. Dělejte dál, to co sám uznáte za vhodné, neboť toto se odehrává pouze mezi Vámi a duchovní rovinou. Slovo „konkurence“ v duchovní činnosti neexistuje (ani závist, ani ego), a tak netuším, jak Vás něco podobného vůbec mohlo napadnout.

Pokud byste si chtěl ještě cokoliv o sobě ověřovat, zkuste si udělat fotografii aury (sami jsme si ji kdysi v Agape nechali udělat a otevřeně jsme ji ukazovali na přednáškách). Jestliže bude ve Vaší auře pouze barva fialová a kolem hlavy bílá nebo bílozlatá, pak měli v Indii pravdu, pokud ne, musel byste si přiznat, že jste byl mystifikován a ještě Vás to stálo velké množství peněz. Zřejmě si stále neuvědomujete, že v duchovních rovinách se nedá nic koupit... J. Brzobohatá

Autotrakční lehátko

Autotrakční lehátko vyrábí firma Dolejší již od roku 1991. Bylo vyvinuto pro preventivní a léčebné využití při bolestech a onemocnění zad, páteře a pohybového systému.

Trvalé jednostranné zatížení, ať už v poloze v sedě nebo vstoje, tak typické pro náš současný život, vede postupně k přetížení a následně k poškození přetěžovaných částí těla:

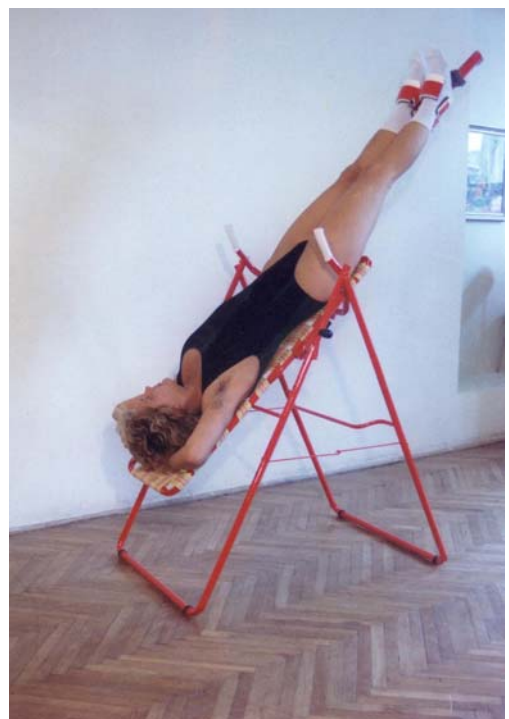
- přetížení žilního oběhu dolních končetin
- přetížení meziobratlových plotének
- přetížení kyčelních kloubů
- přetížení vnitřních orgánů (v poloze v sedě)

Obrácená poloha na autotrakčním lehátku vyrovnává tyto důsledky přetížení tím nejpřirozenějším a nejefektivnějším způsobem.

S lehátkem pracujeme v Agape již mnoho let. Mnohokrát se nám osvědčilo při řešení různých problémů a „poruch“, které nebyly diagnostikovány žádnou metodou klasické medicíny. Pro lékaře byli tito lidé „zdraví“, neboť jejich problémy pocházely z valné většiny od páteře, na což se však při lékařském vyšetření nikdy nepřišlo. „Poruchy“ na páteři byly totiž tak nepatrné, že jej žádný přístroj „nezaznamenal“, přestože tito lidé trpěli velkými bolestmi jako např. v podbřišku, střídající bolestí do nohou nebo do ramen, problémy se zadýcháváním při fyzické zátěži aj.

Čím dál více si myslíme, že by se autotrakční lehátko mělo stát běžným vybavením každé domácnosti. A. Červený, J. Brzobohatá

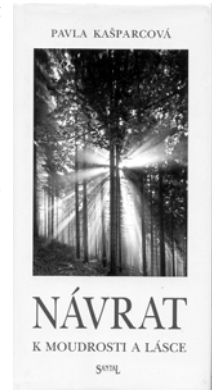
Více najdete na www.lehatko.cz

Recenze knih

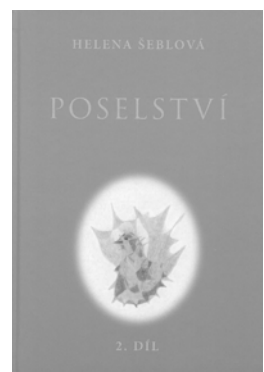
• Dovolte, abych vás požádala o laskavost. Posílám vám dvě knihy. Jedna je od **paní Kašparcové – Návrat k moudrosti a lásce** a druhá od **paní Šeblové – Poselství. 2 díl.** (i její léčebné obrázky.) Zatímco první mě pohladila na duši, ta druhá mne úplně rozhodila. Četla jsem ji, lépe řečeno dočetla jsem ji, s přestávkami a musím říct, že na mě působila pochmurně. Rovněž její léčebné obrázky na mne působily pichlavě. Prosím vás o vyjádření, jak tyto knihy působily na vás.

Rozhovor paní Kašparcové s jejím duchovním vůdcem (asi astrálním) je opravdu jedna báseň. Já bych to tak dobře napsat nedovedl. Přečte se jedním dechem a rozvibruje jemné vycitívání duše. Vřele doporučuji i ostatním čtenářům. J. Staněk

Poselství paní Šeblové je možné rozeznat již podle přiložených léčebných obrázků. Všimněte si barev, kombinace černé a tmavě červené (tak se malují čerti) a červené a žluté (vášně a rozum) a špinavě zelené, modré, hnědé, černé (znečištěné přírodní prostředí). A tvary špičaté s celkovým skrytým obrysem srdce. Léčí proto, že vybíjí výše uvedené z podvědomí, odvádí tyto energie z nevědomí, a tím uvolňují napětí. Ale nic neříkají k jejich vzniku!!! Chtějí zbavit člověka následku vnitřní činnosti jeho duše odvodem karmického dopadu, který jej má přinutit k nápravě stylu myšlení. Také obrázky v knize a „magické“ znaky silně připomínají netopýry. (Astrální nikoliv duchovní dimenze.) Celá kniha „se nedá číst“. Je psána silně citovou osobou, do hysterického stupně (nesrovnání s mužským prvkem) rozkmitanou, která se vymisťuje do astrálu, a tam si hraje na rozhodování. Uvolňuje duše rytířů Grálu od karmy, hovoří s vůdci ufounů, zasedá v radě s Otcem atd. Cítí se být tím spoluridičím vesmíru ve stylu: vládne oceánem a když se probudí, mává rukou v nočníku.

V astrálním světě je možné všechno, protože to tam běží podle mínění a ega člověka. (Nepochybně popisované zažila.) Ve stvoření však každý atom běží podle vůle Stvořitele, a pokud má někdo jiný dojem, leží chyba vnímání v něm. I astrální světy běží ve vůli a jsou vykonavatelé spravedlnosti. Autorka nepochybně usiluje o vyšší úroveň, i se velice snaží, ale protože nežije první blahoslavenství na hoře, její velká snaha se mění v sektářské třeštění, v Česku od doby adamitů časté. Kniha nadchne citově nevyrovnané, kteří usilují o duchovní, ale nemají vedení z duchovní dimenze. Autorka knihy je typ „proroků“, kteří přesně vědí, co bude za tisíc let, ale neví, co bude zítra nebo během několika týdnů. J. Staněk

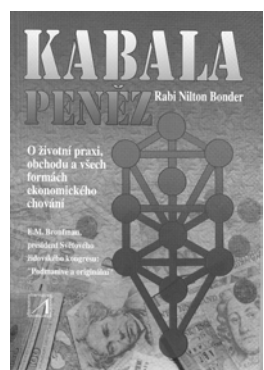

• Prosím o názor na knihu rabína **Niltona Bondera „Kabala peněz“**.

Knihu jsem přečetl se zájmem a je v ní mnoho životní a finanční moudrosti. Rozhodně by si ji lidé měli přečíst, i když rovina těchto moudrostí je ze židovství, tj. z roviny šesté čakry. Pokusím se vysvětlit proč:

Její základní ideou je postoj k Trhu jako výrazu boží spravedlnosti na tomto reálném světě. Lze říci, že Trh peněz, služeb a chování je pojat jako jeviště, na němž se prostřednictvím spravedlivého obchodu a dobročinnosti koná bohoslužba, prostřednictvím směny na Trhu Bůh poskytuje člověku živobytí. V této rovině jsou rady skutečně moudré. Kámen úrazu je ale v pohnutce, s jakou rabín přistupuje k poměru života a Trhu. Rabín bere Trh jako životem vnucenou nutnost a metodou úspěšnosti na něm je moudrost. (Namísto chytrosti černých.) A on prvotně úspěšný (bohatý a zdravý) na tomto světě chce být. Za tímto účelem prosí Boha o moudrost a předržuje se spravedlnosti i milosrdenství vůči neúspěšným. Ale to není Ježíšem doporučený přístup, který jediné otevírá sedmou čakru, vstup do věčnosti. Ten doporučuje nekupčit s čímkoliv, nekalkulovat, „nebýt moudrý“ v rovině úspěšnosti na tomto světě, ale konat vše s nejlepší vůlí s tím, že je toto konání (včetně Trhu) samozřejmě služba Bohu. Služba bez kalkulace, protože za nekalkulovanou službu je odměna boží nejen jistá, ale mnohonásobně větší, i když ne v penězích nebo na tomto světě. Konat vždy, vůči všem to, co cítí člověk jako dobré a bohumilé, neboť víra mu dává jistotu spravedlnosti! (Pouze neházeti perly sviním, které dobrou vůlí pokládají za slabost!) Tím se člověk stává „zaměstnancem“ Boha a ne Trhu, neboť dvěma pánům nelze sloužit, a tím se vymaňuje z tohoto světa, z řetězu reinkarnací. (Vchází do Ježíšova království – dimenze ducha.)

Naproti tomu rabínovým postupem si pouze vytváří dobré předpoklady (karmu) pro záhrobí a příští reinkarnaci! To neznamená, že Ježíšovi následovatelé mají být na Trhu neprozřetelní. (Bud'te opatrní jako hadi!) Proto se z knihy mohou hodně poučit s výhradou, že úspěch na Trhu není smyslem života, ale jen prostředkem k udržení ušlechtilého živobytí. Smyslem naší pozemské existence je konání v životě, pojaté jako bohoslužba bez nároku, a to v každé činnosti. Věřící vnitřně ví, že neodměna je u Boha nonsens! To je podstata Kristova poselství, ona radostná zvěst (evangelium). J. Staněk

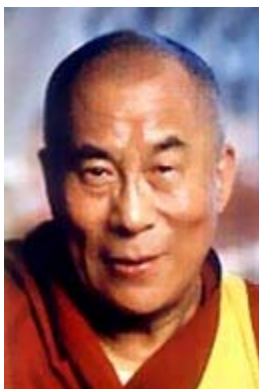
Přečetli jsme za Vás:

Dalajlámovo poselství – Toto je poselství dalajlámy k miléniu, stačí pár sekund na jeho přečtení a zamyšlení se nad ním.

Návod pro život:

1. Vezměte v úvahu, že velká láska a velké skutky zahrnují velké riskování.
2. Když prohrajete, nenechtejte si ujít ponaučení proč.
3. Držte se tří R: respektu vůči sobě, respektu vůči ostatním a responsibility-zodpovědnosti za všechny svoje činy.
4. Pamatujte si, že když nedostanete to, co chcete, je to někdy skvělý zásah štěstí.
5. Naučte se pravidla, abyste věděli, v čem je můžete porušit.
6. Nedovolte, aby malé neshody zranily velké přátelství.
7. Když si uvědomíte, že jste udělali chybu, udělejte okamžitě kroky k její nápravě.
8. Každý den buďte nějaký čas o samotě.
9. Otevřete svoji náruč změně, ale nevzdávejte se při tom svých hodnot.
10. Pamatujte si, že mlčení je někdy ta nejlepší odpověď.
11. Žijte dobrý, čestný život. Až potom zestárnete a budete se dívat zpět, budete se moci těšit z něho podruhé.
12. Milující atmosféra ve vaší domácnosti je základem vašeho života.
13. Při neshodě s vašimi milovanými řešte pouze přítomnou situaci. Nevynášejte na světlo minulost.
14. Sdílejte svoje poznatky. Je to způsob, jak dosáhnout nesmrtelnosti.
15. Buďte jemní k Zemi.
16. Jednou do roka se vypravte někam, kde jste nikdy před tím nebyli.
17. Pamatujte si, že nejlepší vztah je ten, ve kterém vaše vzájemná láska je větší než vaše vzájemné potřeby.
18. Posuzujte svůj úspěch tím, čeho jste se museli vzdát, abyste ho dosáhli.
19. Přistupujte k lásce a vaření s hravou bezstarostnou odevzdaností.

Pokud se nejen zamyslíte nad tímto poselstvím, ale budete jej i naplňovat skutky, zmnohonásobí se kvalita vašeho života. Nezadržujte toto poselství a podělte se o něj se všemi svými přáteli. Budete sami sebou velmi příjemně překvapeni.

Seznámit se chtějí

- Něžná a citlivá VŠ 44/178 z Plzně s 11-letou dcerkou a se zájmem o esoteriku, přírodu, alternativní medicínu a vůbec všechno krásné by ráda poznala muže podobných zájmů pro láskyplný vztah, možná i vytvoření šťastného rodinného zázemí. Tel. 721 611 517
- Svobodný 43/175/70 ml. vzhledu, znam. Štíru, nekuřák, abstinent, introvert, citlivé povahy a duchovního založení, z vesnice, hledá citlivou, slušnou dívku, ženu 30 -36 let drobnější postavy pro nekonzumní styl života. Chci rodinu. Zn. Podkrkonoší + okolí. Tel. 777 286 890
- Rozvedená SŠ 45/163 z Brna, mladistvého vzhledu se dvěma dětmi (13 a 10 let) by ráda poznala jemného a citlivého muže (nekuřáka), který má zájem o plnohodnotný rodinný život. Tel.: 777 643 856

Nabídka

Nová kniha: Exotikou na kole – Expedice Venezuela, Království v oblacích - Lesotho, Horkou Indií (Antonín Červený, Zdeněk Berka), vydalo Agape Brno v listopadu 2006.

A5, váz., 212 str. včetně 48 str. barevné přílohy, ISBN80-239-8201-X, **cena 199 Kč** (dopor. maloobchodní cena 239 Kč)

Vážení a milí čtenáři našeho Občasníku, cítím silnou potřebu napsat k nově vydané knize kolegy A. Červeného několik myšlenek, které skrytě prožívám při jejím čtení.

Již řadu let se mi na dovolenou do cizích krásných a zajímavých končin vůbec nepodařilo odjet a ani se tomu nedivím. Při svém povolání již pro to nenalézám časový prostor. V jiném údobí mého života jsem mnoho cestovala a řadu let žila v zahraničí, načerpala při tom dost pozitivního vzrušení i negativních zážitků, tudíž to беру tak, že cestování v mém životě již naplnilo duchovní, duševní i fyzický rozměr, který jsem měla na cestách získat přímo osobně.

Teď tedy nastalo období, kdy tyto prožitky již zaznamenávám jen zprostředkovaně při zhlédnutí zajímavého filmu, reportáže nebo čtení knihy, která mě zaujme, a která se především dotkne mé duše – mých pocitů, obohatí mne jimi a umožní mi prožít cestu společně s autorem knihy, a pocítit tak vše, jako bych cestovala s ním a prožívala veškerá dobrodružství společně.

Když se např. kolega Červený rozhodl letos na jaře cestovat po Indii včetně toho, že navštíví mé adoptivní dítě Rosy, slíbil, že mi poví, jak tam žije, předá jí dárky a finanční pomoc, čekala jsem s velkým napětím, jestli se mu to podaří. I z tohoto důvodu jsem se na knihu těšila ještě silněji než na ty předchozí. Když jsem si po jejím napsání přečetla tuto kapitolu, dojetím mi ukápló mnoho slz. Vyzvedávám ale, že stejně velké zaujetí mi přinesly i ostatní dojmy z jiných cest včetně spousty nádherných fotografií, takže jsem knihu přečetla jedním dechem a kolegovi k ní s radostí blahopřeji. Opravdu si myslím, že je tentokrát výjimečná.

Ostatním čtenářům, kteří si ji zakoupí, přeji krásné a vzrušené chvíle, kdy prožijí nezapomenutelné zážitky z cestování, přestože na kole nikdy neseděli, neboť toto zde jen umocňuje bezprostřední spojení autora s danou zemí, lidmi a přírodou, a vůbec tedy není důležité, jestli je čtenář cyklista nebo ne.

Věřím, že tato kniha, která vzbudila za velmi krátkou dobu jejího prodeje veliký ohlas mezi lidmi, neunikne žádnému z našich čtenářů. Těm, kteří si kolegovy knihy pravidelně kupují, toto říkat nemusím, ostatním ji znovu vřele doporučuji. Kniha obsahuje poslední dvě mimoevropské cesty A. Červeného – Venezuelu a Indii a je doplněna o neméně zajímavou cestu jeho kamaráda Z. Berky po jihoafrickém Lesothu. Budu se velmi těšit na vaši odezvu, kterou – pokud bude zajímavá – otiskneme v některém z příštích Občasníků, neboť podobných knih, které jsou napsány tak zajímavě, s humorem, napětím i duchovním nadhledem a jsou určeny bez výjimky pro všechny generace, není na našem trhu mnoho. J. Brzobohatá

Úryvek z knihy: Kustagi mělo být podle mapy město, ve skutečnosti to bylo pár domků a krámků, kde bylo funkční jedno jediné ubytovací zařízení, ve kterém chtěli za pokoj bez koupelny 190 rupií (pozn.: 1 rupie = 0,5 Kč). Další bylo nefunkční – to znamená, že bylo skoro zdevastované, špinavé a bez tekoucí vody. Tady chtěli nejprve 150 rupií, ale po chvíli by klidně slevili i na šedesát. Říkal jsem si však, že tak špatně na tom snad nejsem, abych vzal zavděk takovouto hrůzou.

Na trhu jsem se trochu najedl, dokoupil vodu a jel někam pryč s tím, že si na prvním vhodném místě postavím stan. Když jsem opouštěl Kustagi, bylo už po šesté hodině a jako na potvoru jsem po dvou kilometrech zjistil, že mi uchází zadní kolo. Než jsem duši vyměnil, začalo se stmívat. Situace nic moc s přihlédnutím, že jsem byl stále ještě na hlavním „nákladňákovém“ tahu.

Když přišla první odbočka, byla už skoro tma. Jel jsem kolem jakési větší a oplocené malé elektrárny nebo větší trafostanice, kde jsem zahlédl osvětlenou budovu velínu. Neváhal jsem a k budově zajel. Šéf směny – mladý a příjemný chlapík – mi řekl, že kdyby bylo po jeho, klidně mě v prostorách stanice nechá stan postavit kdekoli, ale dnes čeká jakousi kontrolu, které by to prý nevysvětlil. Na celý pozemek je totiž vstup cizím přísně zakázán. Nicméně mi řekl, že mě nenechá na holičkách, a pokud vezmu zavděk školou, tak mi to dokáže zařídit. Přirozeně jsem byl všemi deseti pro, nehledě na to, že v tuto dobu byla venku tma jako v pytli. Jeden z místních pracovníků vzal kolo s tím, že mě do školy zavede a tam to domluví.

Vesnice se školou byla jen kilometr daleko, ale ředitel nebyl k nalezení. Byli tady sice dva staří noční hlídači, ale ti měli jen klíče od první brány. I to se hodilo, protože všechna děcka z vesnice se na mě přišla podívat. Kluci i holky všeho věku stáli nalepení na kovovou bránu a já byl docela rád, že se dala zamknout. Takto jsem byl ušetřen nájezdu velkého množství omladiny, která i tak neustále pokřikovala: „What's your name?“ Pár klukům se podařilo přelézt někde zeď, ale hlídači byli neoblomní. Nikoho ke mně nepustili.

Ředitel přišel asi až za půl druhé hodiny ve ztuhlém podroušeném stavu. Choval se ale ke mně velmi slušně. Odemkl druhou bránu, pak vchod do školy a pozval mě do sborovny. Tato vypadala jako větší šatna někde ve fabrice s tím, že uprostřed byl velký stůl a několik židlí. Jediný ředitel znal pár slov anglicky, a tak jsme se chvíli mohli bavit. Po chvíli vytáhl ze saka plácačku a hned mi nabízel pravou indickou whisky. Ze slušnosti jsem ochutnal, ale zároveň jsem zalhal, že mám nemocná játra a tedy že nemůžu. Ani mu to nevadilo, protože ji v pohodě dorazil sám. Jeden z hlídačů mezitím někam zmizel a za chvíli mi přinesl v novinách zabalenou večeři – bylo to něco usušeného a docela se to dalo. Sice mně kručelo v břiše, ale když jsem si pomyslel, jak si tento starý pán kvůli mně utrhuje od pusy, nedokázal jsem to sníst celé. Nejhorší hlad jsem však zahnal.

Ředitel mě neustále přemlouval, abych si „ustlal“ pod větrákem na stole ve sborovně, ale já byl rozhodnutý postavit si na školním nádvorní stan. Navíc se mi chtělo už spát, takže jsem se klidně mohl omluvit a odejít do soukromí svého stanu. Kdovíjak dlouho by se se mnou chtěli jinak bavit. Zřejmě podobných návštěv tam nemají mnoho.

Než jsem šel spát, ředitel mi říkal: „Budete v naprostém bezpečí, protože vás v noci budou hlídat dva bodyguardi.“ Bral jsem to jako vtip, i když jsem věděl, že ti dva staříci budou určitě někde poblíž.

Než jsem usnul, šíleně mně kručelo v břiše, a já se jen modlil, aby to bylo z hladu, protože v opačném případě bych absolutně netušil, kam bych případnou nadílku na školním dvoře pohodil. (Horkou Indií – A. Červený)

• Hra – cesta k realizaci Rodové osady

Aneb budovat osadu a přitom se bavit. To je, oč tu běží. Kdo se jednou pustil do tvorby, v které spatřuje smysl, která jej vnitřně naplňuje, zná ten pocit. Pocit pohlcení, tvořivého nadšení, kdy člověk zapomene na čas, jídlo, okolí a plně se ponoří do práce. Podobný zážitek, jako když hraje hru se záplem.

Tak něco podobného se mi přihodilo. Jednoho rána jsem se probudil s myšlenkami na projekt skutečné Rodové osady. Hlavou se mi honilo vícero otázek: „Jak jednoduše předat myšlenky o projektu Rodová osada co nejvíce lidem? Čím zaujmout i ty, co o něm nic nevědí? Jak dát možnost příznivcům, aby mohli finančně přispět a přitom získali něco hodnotného? Jak předat myšlenky o osadě s trvale udržitelným životem co nejširší veřejnosti a zvláště pak dětem?“

Když upřímně hledáme odpovědi, jsme otevření, tak se výsledek dostaví. Tak se stalo i onoho rána. Dostavil se nápad. Nebo spíše NÁPAD – vytvořit hru, pomocí níž je možné popsat vizi vznikajících Rodových osad – kde se hráči budou moci přímo podílet na tvoření a tak si ve výsledku dokáží snadněji představit vlastní kroky budování, uvidí konečnou podobu celku. A přitom všem se budou bavit. Do tohoto procesu se zapojí celá rodina – všichni vzájemně spolupracují, děti tvořivě vyjadřují své představy a rodiče jim naslouchají, dávají prostor k realizaci.

Myšlenkový řetěz byl započat a jeden nápad rozvíjel další. Přidali se i přátelé. Společně jsme vytvořili zapálený tvůrčí tým. Tak se během krátkých 2 měsíců zrodila první verze hry Rodová osada. Hry, ve které si každý vyzkouší, jak se vlastně buduje nová vesnice. Kudy povedou cesty, kde se budou rozkládat rybníky, kde porostou lesy, kde budou osadníci pěstovat ovoce a zeleninu. Může se zamyslet, jakou profesí by se chtěl žít, aby žil v souladu s přírodou, trávil více času se svou rodinou a současně i přispíval celé osadě. Hry, při které se spoluhráči zamýšlí, jaké společné budovy jsou potřebné pro samostatné fungování vesnice, co zajistí prosperitu jejím obyvatelům, jaké oživení znamenají zvířata (i když jen nakreslená na papíře).

Čím je tato stolní desková hra výjimečná? Především spoluprací. Ta totiž přináší tvůrcům osady největší potěšení a dokonce i zisky. Nejde zde o to někoho porazit, ale vnímat se spíše jako budovatelé a na konci si odnášet dobrý pocit společně v tvůrčím procesu stráveného času.

Odměnou spoluhráčů je také pohled na rozmanitou krajinu, ve které se klikatí cesty lemované živými ploty, lesíky vytváří různorodé obrazce a po ploše se modrají jakoby rozeseté rybníčky. Někde se pase koník, jinde ovečka, tam poletuje včelka či poskakuje zajíc. Děti se radují ze svých stádeček ovcí, koní či lesních zvířátek a máme odzkoušené, že jednodušší varianta zaujme i ty menší od 5 let věku. Náročnější verze pak nabízí náhled do života reálné Rodové osady a je přitažlivá i pro ostřílené hráče.

O jaký projekt vlastně jde? Skupina lidí, ke které patří, pracuje na vybudování osady, která se stane přirozenou součástí přírody, s cílem prokázat možnost trvale udržitelného spoluzití lidí s přírodou. Záměrem je vytvořit funkční životní prostor až pro 100 rodin, v maximální možné míře soběstačný (suroviny, energie, práce apod.), s trvale udržitelným způsobem žití.

Více se dovíte na www.rodovaosada.cz

Za autorský tým Vám přeji radost ze hry i v životě Michal Kratochvíla, sms č.720 135 840, hra.rodovaosada.com

• B. Kočí – Ženevské přednášky o duchovní léčbě

Přednášky o duchovní léčbě, které dostal každý předplatitel Občasníku s posledním loňským číslem zdarma, jsou stále u nás v Agape k dispozici v ceně 30 Kč.

Minule jsme psali, že za nepatrnou sumu jste mohli nejen k nadcházejícím Vánocům získat obrovský dárek, kterým můžete potěšit své blízké, neboť přednášky B. Kočího „O duchovní léčbě“ jsou určitě tím nejlepším, co kdy bylo v tomto směru u nás napsáno. Přestože byl ohlas na tuto brožurku obrovský, našlo se jen nepatrné množství našich čtenářů, kteří si ji objednali, aby ji věnovali nebo nabídli někomu druhému. Zpočátku nás to překvapilo, neboť jsme očekávali, že po brožurkách se jen zapráší a že jich dokonce bude málo, na druhé straně se jen potvrdil náš názor, že většina lidí žije jen svůj vnitřní duchovní život bez toho, aby se o něj podělila s někým jiným. Je to ta chybějící aktivita, o které byla v souvislosti s „Osobními analýzami jemnohmotných těl“ již několikrát řeč a co je největší „brzda“ v duchovním vývoji každého z nás.

• Nahrávky z přednášek

Všechny přednášky dr. Staňka, které byly od roku 2003 postupně nahrávány a na stránkách Občasníku nabízeny, lze i nadále objednávat. Jejich úplný seznam je na našich internetových stránkách www.agapebrno.cz.

• Starší čísla Občasníku

Pokud by někdo chtěl zaslat všechna starší čísla Občasníku (nulté číslo r. 2003 – 4. číslo 2006), můžeme je zaslat na CD ve formátu pdf. (pro přečtení je nutný program Acrobat Reader, který je běžnou součástí každého domácího počítače). Cena 150 Kč.

Pokyny pro předplatné Občasníku Agape pro rok 2007:

- Základní předplatné Občasníku Agape na rok 2007.....130 Kč

Současně Vám znovu nabízíme možnost zvýhodněných služeb, které získáte prostřednictvím níže uvedených předplatných. I když si naprostá většina z Vás toto „navýšení“ oproti běžnému předplatnému prostřednictvím slev v průběhu roku vybere, nám to výrazně pomůže tím, že se peníze sejdou naráz a lze tak jimi v rámci nakladatelství Agape disponovat.

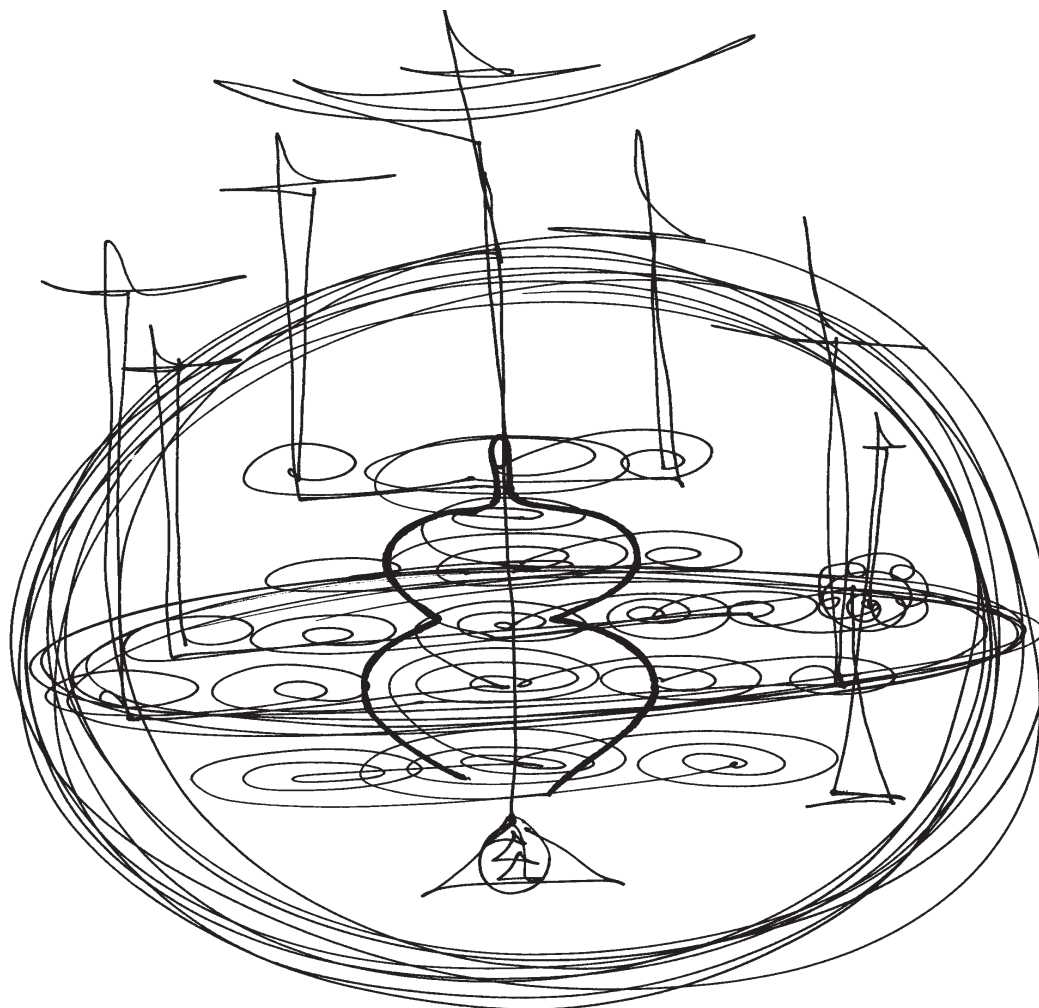
- Předplatné Občasníku Agape rok 2007330 Kč
a slevy na všechny knihy a přednášky Agape 30%
- Předplatné Občasníku Agape na rok 2007530 Kč
a slevy na všechny knihy a přednášky Agape 30% + slevy na analýzy
(„Osobní analýza jemnohmotných těl“, „Osobní energetické zářiče“, kresba partnerských vztahů) a kresby negativních zón 25%

Poznámka: Slevy neplatí pro nahrávky z přednášek, neboť jejich cena je již tak minimální, a pro nabídky, které jsou již ve slevě.

Způsob platby: Předplatné na rok 2007 lze zaplatit poštovní složenkou typu „C“ s tím, že do zprávy pro adresáta napíšete „Občasník 2007“, nebo převodem na účet č. 1354883319/0800 (název účtu: Antonín Červený).

V případě bankovního převodu nám však dejte jakkoliv vědět, že jste předplatné zaplatili (písemně, telefonicky, e-mailem nebo při platbě vložte „zprávu pro adresáta“ - napište sem: „Občasník 2007, celé jméno a příjmení předplatitele“), čímž nám ušetříte mnoho práce se složitým vyhledáváním a zařazováním platby. Z tohoto důvodu je platba složenkou pro nás mnohem jednodušší.

Pokud nám napíšete svoji e-mailovou adresu a bude Vám stačit zasílání Občasníku touto cestou, předplatné se snižuje o 60 Kč.

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto zimní období

Energii lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce Zemi o předávání potřebné energie. (J. Brzobohatá)